

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 155

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

66ο έτος

2 Μαΐου 2023

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2023/C 155/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2023/C 155/02

Υπόθεση C-682/20 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αίτηση αναρέσεως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου – Μέσα παροχής ένομης προστασίας κατά της διενέργειας του ελέγχου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 19 – Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 – Άρθρο 3 – Καταγραφή των ακροάσεων που διενεργεί η Επιτροπή στο πλαίσιο των ερευνών της – Σημείο εκκινήσεως της έρευνας της Επιτροπής]

2

2023/C 155/03

Υπόθεση C-690/20 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αίτηση αναρέσεως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου – Μέσα παροχής ένομης προστασίας κατά της διενέργειας του ελέγχου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 19 – Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 – Άρθρο 3 – Καταγραφή των ακροάσεων που διενεργεί η Επιτροπή στο πλαίσιο των ερευνών της – Σημείο εκκινήσεως της έρευνας της Επιτροπής]

3

EL

2023/C 155/04	Υπόθεση C-693/20 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Intermarché Casino Achats κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αίτηση αναίρεσης – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου – Μέσα παροχής έννομης προστασίας κατά της διενέργειας του ελέγχου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 19 – Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 – Άρθρο 3 – Καταγραφή των ακροάσεων που διενεργεί η Επιτροπή στο πλαίσιο των ερευνών της – Σημείο εκκινήσεως της έρευνας της Επιτροπής]	4
2023/C 155/05	Υπόθεση C-695/20, Fenix International: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Φεβρουαρίου 2023 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fenix International Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs [Προδικαστική παραπομπή – Εκτελεστική εξουσία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρα 28 και 397 – Υποκείμενος στον φόρο που ενεργεί ιδίω ονόματι αλλά για λογαριασμό τρίτου – Πάροχος ηλεκτρονικών υπηρεσιών – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 282/2011 – Άρθρο 9α – Τεκμήριο – Κύρος]	4
2023/C 155/06	Υπόθεση C-31/21, Eurocostruzioni: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eurocostruzioni Srl κατά Regione Calabria [Προδικαστική παραπομπή – Διαρθρωτικά ταμεία – Κανονισμός (ΕΚ) 1685/2000 – Επιλεξιμότητα των δαπανών – Υποχρέωση αποδείξεως της πληρωμής – Εξοφλημένα τιμολόγια – Λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος – Κατασκευή εκτελεσθείσα απευθείας από τον τελικό δικαιούχο]	5
2023/C 155/07	Υπόθεση C-46/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) κατά Aquind Ltd [Αίτηση αναίρεσης – Ενέργεια – Κανονισμός (ΕΚ) 714/2009 – Άρθρο 17 – Αίτημα απαλλαγής σχετικά με ηλεκτρικές γραμμές διασυνδέσεως – Απορριπτική απόφαση του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) – Κανονισμός (ΕΚ) 713/2009 – Άρθρο 19 – Συμβούλιο προσφυγών του ACER – Ένταση του ελέγχου]	6
2023/C 155/08	Υπόθεση C-78/21, PrivatBank κ.λπ.: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AS «PrivatBank», A, B, Unimain Holdings Limited κατά Finanšu un kapitāla tirgus komisija [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Εθνικό μέτρο το οποίο επιβάλλει σε πιστωτικό ίδρυμα την υποχρέωση διακοπής των επιχειρηματικών σχέσεων ή μη σύναψης τέτοιων σχέσεων με αλλοδαπούς – Περιορισμός – Άρθρο 65, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ – Δικαιολόγηση – Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 – Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας – Αναλογικότητα]	6
2023/C 155/09	Υπόθεση C-119/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — PlasticsEurope κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Γαλλικής Δημοκρατίας, ClientEarth (Αίτηση αναίρεσης – Κατάρτιση καταλόγου ουσιών που υπόκειται σε αδειοδότηση – Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 – Παράρτημα XIV – Κατάλογος υποψήφιων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV – Επικαιροποίηση της εγγραφής της ουσίας δισφαινόλη Α ως «ουσίας άκρως ανησυχητικής»)	7
2023/C 155/10	Υπόθεση C-268/21, Norra Stockholm Bygg: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Norra Stockholm Bygg AB κατά Per Nycander AB [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4 – Νομιμότητα της επεξεργασίας – Προσκόμιση εγγράφου το οποίο περιέχει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο αστικής δίκης – Άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ι' – Προστασία της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και των δικαστικών διαδικασιών – Εκτέλεση αστικών αξιώσεων – Απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται – Συνεκτίμηση του συμφέροντος των ενδιαφερομένων προσώπων – Στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων – Άρθρο 5 – Ελαχιστοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 7 – Δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής – Άρθρο 8 – Δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Άρθρο 47 – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Αρχή της αναλογικότητας]	8
2023/C 155/11	Υπόθεση C-270/21, (Νηπιαγωγός): Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Α (Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων σε κράτος μέλος – Οδηγία 2005/36/ΕΚ – Δικαίωμα άσκησης του επαγγέλματος του νηπιαγωγού – Νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα – Δικαίωμα πρόσβασης στο επάγγελμα βάσει τίτλου σπουδών που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος καταγωγής – Επαγγελματικά προσόντα αποκτηθέντα σε τρίτη χώρα)	9

2023/C 155/12	Υπόθεση C-354/21, Registrų centras: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Lietuvos vyriausiosios administracinės teismedžiavimo departamentas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — R.J.R. κατά Registrų centras VI [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό κληρονομητήριο – Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 – Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ιβ' – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 68 – Περιεχόμενο του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου – Άρθρο 69, παράγραφος 5 – Αποτελέσματα του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου – Κληρονομαίο ακίνητο ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος και όχι στο κράτος μέλος το δικαίωμα του οποίου διέπει την κληρονομική διαδοχή – Καταχώριση του ακινήτου στο κτηματολόγιο του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου – Νομικές απαιτήσεις για την καταχώριση τις οποίες προβλέπει το δικαίωμα του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1329/2014 – Υποχρεωτικός χαρακτήρας του εντύπου V του παραρτήματος 5 του εκτελεστικού κανονισμού]	10
2023/C 155/13	Υπόθεση C-375/21, Sdružení «Za Zemyata — dostup do pravosadie» κ.λπ.: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sdružení «Za Zemyata — dostup do pravosadie», «The Green Tank» — grazhdansko sdružení s nestopanska tsel» — Ελληνική Δημοκρατία, ΝΣ κατά Izpalnitelen direktor na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, «TETS Maritsa iztok 2» EAD [Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα – Οδηγία 2008/50/ΕΚ – Άρθρα 13 και 23 – Οριακές τιμές για την προστασία της υγείας του ανθρώπου – Υπερβασή – Σχέδιο για την ποιότητα του αέρα – Οδηγία 2010/75/ΕΕ – Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρυπάνσεως – Επικαιροποίηση άδειας λειτουργίας θερμοηλεκτρικού σταθμού – Οριακές τιμές εκπομπής – Άρθρο 15, παράγραφος 4 – Αίτημα χορήγησης παρεκκλίσεως ορίζουσας λιγότερο αυστηρές οριακές τιμές εκπομπής – Σημαντική ρύπανση – Άρθρο 18 – Συμμόρφωση προς τα πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος – Υποχρεώσεις της αρμόδιας αρχής]	11
2023/C 155/14	Υπόθεση C-394/21, Bursa Română de Mărfuri: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bursa Română de Mărfuri SA κατά Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE) [Προδικαστική παραπομπή – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Οδηγία 2009/72/ΕΚ – Κανονισμός (ΕΕ) 2019/943 – Άρθρο 1, στοιχεία β' και γ', καθώς και άρθρο 3 – Αρχές που διέπουν τη λειτουργία των αγορών ηλεκτρικής ενέργειας – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222 – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Ορισθείς διαχειριστής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας – Εθνικό νόμιμο μονοπώλιο υπηρεσιών συναλλαγών επόμενης ημέρας και ενδοημερησίως – Εθνική ρύθμιση που προβλέπει μονοπώλιο στη βραχυπρόθεσμη, μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη διαπραγμάτευση ηλεκτρικής ενέργειας σε επίπεδο χονδρικής]	12
2023/C 155/15	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-410/21 και C-661/21, DRV Intertrans κ.λπ.: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αιτήσεις του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικών αποφάσεων] — Ποινικές διαδικασίες κατά FU, DRV Intertrans BV (C-410/21), και Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21) [Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 – Άρθρο 5 – Πιστοποιητικό A 1 – Προσωρινή ανάκληση – Δεσμευτική ισχύς – Πιστοποιητικό που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε δολίως – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i – Πρόσωπα που ασκούν κανονικά μισθωτή δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη – Δυνατότητα εφαρμογής της νομοθεσίας του κράτους μέλους της έδρας – Έννοια της «έδρας» – Επιχείρηση η οποία έλαβε κοινοτική άδεια μεταφορών βάσει των κανονισμών (ΕΚ) 1071/2009 και (ΕΚ) 1072/2009 – Επιρροή – Άδεια που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε δολίως]	13
2023/C 155/16	Υπόθεση C-432/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους – Περιβάλλον – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας – Άρθρο 6, παράγραφοι 1 έως 3, άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 16, παράγραφος 1 – Οδηγία 2009/147/ΕΚ – Διατήρηση των αγρίων πτηνών – Άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, στοιχεία α', β' και δ', και άρθρο 9, παράγραφος 1 – Διαχείριση των δασών που στηρίζεται στην ορθή πρακτική – Σχέδια δασικής διαχείρισης – Σύμβαση του Ώρχους – Πρόσβαση στη δικαιοσύνη – Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 9, παράγραφος 2 – Έλεγχος ουσιαστικής και διαδικαστικής νομιμότητας των σχεδίων δασικής διαχείρισης – Δικαίωμα των περιβαλλοντικών οργανώσεων για άσκηση προσφυγής)	14
2023/C 155/17	Υπόθεση C-477/21, MÁV-START: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Miskolci Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IH κατά MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt. (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων – Οργάνωση του χρόνου εργασίας – Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οδηγία 2003/88/ΕΚ – Άρθρα 3 και 5 – Ημερήσια και εβδομαδιαία ανάπαυση – Εθνική ρύθμιση που προβλέπει ελάχιστη περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης σαράντα δύο ωρών – Υποχρέωση χορήγησης της ημερήσιας ανάπαυσης – Τρόπος χορήγησης)	15

2023/C 155/18	Υπόθεση C-571/21, RWE Power: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RWE Power Aktiengesellschaft κατά Hauptzollamt Duisburg (Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας – Οδηγία 2003/96/ΕΚ – Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 21, παράγραφος 3, δεύτερη και τρίτη περίοδος – Ηλεκτρική ενέργεια που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και για τη διατήρηση της ικανότητας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας – Απαλλαγή – Περιεχόμενο – Υπαίθριες εξορυκτικές εγκαταστάσεις – Ηλεκτρική ενέργεια που χρησιμοποιείται για τη λειτουργία δεξαμενών καυσίμου και μέσων μεταφοράς)	16
2023/C 155/19	Υπόθεση C-604/21, Vapo Atlantic: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vapo Atlantic SA κατά Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE) (Προδικαστική παραπομπή – Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών – Οδηγία 98/34/ΕΚ – Άρθρο 1, σημείο 4 – Έννοια του όρου «άλλες απαιτήσεις» – Άρθρο 1, σημείο 11 – Έννοια του όρου «τεχνικός κανόνας» – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάθε σχέδιο τεχνικού κανόνα – Εθνική διάταξη η οποία προβλέπει την ανάμειξη ορισμένου ποσοστού βιοκαυσίμων στα καύσιμα κίνησης για τις οδικές μεταφορές – Άρθρο 10, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση – Έννοια του όρου «ρήτρα διασφάλισης που προβλέπεται σε πράξη αναγκαστικού χαρακτήρα» της Ένωσης – Δεν επιπίπτει στην έννοια αυτή το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2009/30/ΕΚ)	17
2023/C 155/20	Υπόθεση C-664/21, Nec Plus Ultra Cosmetics AG: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nec Plus Ultra Cosmetics AG κατά Republika Slovenija [Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 138, παράγραφος 1 – Απαλλαγές συνδεόμενες με τις ενδοκοινοτικές πράξεις – Παραδόσεις αγαθών – Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας – Πλήρωση των ουσιαστικών προϋποθέσεων – Προθεσμία προσκόμισης των αποδείξεων]	18
2023/C 155/21	Υπόθεση C-666/21, Åklagarmyndigheten: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Hovrätten för Nedre Norrland (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AI κατά Åklagarmyndigheten [Προδικαστική παραπομπή – Οδικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 3, στοιχείο η' – Έννοια των «οδικών μεταφορών εμπορευμάτων» – Έννοια του «μέγιστου επιτρεπόμενου βάρους» – Όχημα που έχει διαμορφωθεί ως ιδιωτικός χώρος προσωρινής διαμονής και φόρτωσης εμπορευμάτων για μη εμπορικούς σκοπούς – Κανονισμός (ΕΕ) 165/2014 – Ταχογράφοι – Άρθρο 23, παράγραφος 1 – Υποχρέωση περιοδικών επιθεωρήσεων από εγκεκριμένα συνεργεία]	18
2023/C 155/22	Υπόθεση C-684/21, Papierfabrik Doetinchem: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Papierfabrik Doetinchem B.V. κατά Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co. [Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα – Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Χαρακτηριστικά της εμφάνισης ενός προϊόντος, τα οποία υπαγορεύονται αποκλειστικά από την τεχνική λειτουργία του – Κριτήρια εκτιμήσεως – Ύπαρξη εναλλακτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων – Δικαιούχος ο οποίος διαθέτει επίσης πλήθος προστατευόμενων εναλλακτικών σχεδίων – Πολυχρωμία ενός προϊόντος που δεν αναπαρίσταται στην καταχώριση του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος]	19
2023/C 155/23	Υπόθεση C-695/21, Recreatieprojecten Zeeland κλπ.: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV κατά Belgische Staat (Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών – Τυχρά παίγνια – Ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα γενική απαγόρευση διαφημίσεως των καταστημάτων τυχερών παιχνιδιών – Αυτοδίκαιη παρέκκλιση από την εν λόγω απαγόρευση όσον αφορά τα καταστήματα που διαθέτουν άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από τις αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους – Μη παροχή δυνατότητας παρεκκλίσεως όσον αφορά τα καταστήματα που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος)	20
2023/C 155/24	Υπόθεση C-714/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Francoise Grossetête κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως – Θεσμικό δίκαιο – Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Τροποποίηση του καθεστώτος προαιρετικής συμπληρωματικής συντάξεως – Ατομική απόφαση περί καθορισμού των δικαιωμάτων σε προαιρετική συμπληρωματική σύνταξη – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Αρμοδιότητα του προεδρείου του Κοινοβουλίου – Κεκτημένα δικαιώματα και προσδοκίες δικαιωμάτων – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου)	21

2023/C 155/25	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-715/21 P και C-716/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως – Θεσμικό δίκαιο – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Τροποποίηση του καθεστώτος προαιρετικής συμπληρωματικής συντάξεως – Ατομική απόφαση περί καθορισμού των δικαιωμάτων σε προαιρετική συμπληρωματική σύνταξη – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Αρμοδιότητα του Προεδρείου του Κοινοβουλίου – Κεκτημένα δικαιώματα και προσδοκίες δικαιωμάτων – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου)	21
2023/C 155/26	Υπόθεση C-760/21, Kwizda Pharma: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kwizda Pharma GmbH κατά Landeshauptmann von Wien [Προδικαστική παραπομπή – Ασφάλεια των τροφίμων – Τρόφιμα – Κανονισμός (ΕΕ) 609/2013 – Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ΄ – Έννοια των «τροφίμων για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς» – Άλλες ιατρικώς καθορισμένες διατροφικές απαιτήσεις – Διαιτητική αγωγή – Τροποποίηση του διαιτολογίου – Θρεπτικά στοιχεία – Χρήση υπό ιατρική επίβλεψη – Συστατικά που δεν απορροφώνται ούτε μεταβολίζονται στον πεπτικό σωλήνα – Οριοθέτηση έναντι των φαρμάκων – Οριοθέτηση σε σχέση με τα συμπληρώματα διατροφής]	22
2023/C 155/27	Υπόθεση C-16/22, Staatsanwaltschaft Graz (Υπηρεσία ποινικών φορολογικών υποθέσεων Ντύσσελντορφ): Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Oberlandesgericht Graz (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία αναγνώρισεως και εκτελέσεως ευρωπαϊκής εντολής έρευνας κατά της MS (Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία 2014/41/ΕΕ – Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου «δικαστική αρχή» – Άρθρο 2, στοιχείο γ΄ – Έννοια του όρου «αρχή έκδοσης» – Απόφαση εκδοθείσα από φορολογική αρχή χωρίς επικύρωση από δικαστή ή εισαγγελέα – Φορολογική αρχή η οποία έχει αναλάβει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της εισαγγελίας στο πλαίσιο ποινικής έρευνας επί φορολογικής υποθέσεως)	23
2023/C 155/28	Υπόθεση C-520/22, Horezza: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2023 [αίτηση του Rada Úradu pre verejné obstarávanie (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HOREZZA a.s. κατά Úrad pre verejné obstarávanie (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Έννοια του όρου «δικαστήριο» – Όργανο προσφυγών εθνικού φορέα ελέγχου των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων – Ανεξαρτησία – Αρχή η οποία έχει την ιδιότητα τρίτου έναντι της αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση – Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)	24
2023/C 155/29	Υπόθεση C-521/22, Konštrukta — Defence: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2023 [αίτηση του Rada Úradu pre verejné obstarávanie (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KONŠTRUKTA — Defence a.s. κατά Úrad pre verejné obstarávanie (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Έννοια του όρου «δικαστήριο» – Όργανο προσφυγών εθνικού φορέα ελέγχου των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων – Ανεξαρτησία – Αρχή η οποία έχει την ιδιότητα τρίτου έναντι της αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση – Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)	24
2023/C 155/30	Υπόθεση C-657/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Prahova (Ρουμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2022 — SC Bitulpetroleum Serv SRL κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești	25
2023/C 155/31	Υπόθεση C-782/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) στις 14 Δεκεμβρίου 2022 — XX κατά Inspecteur van de Belastingdienst	26
2023/C 155/32	Υπόθεση C-791/22, Hauptzollamt Braunschweig: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 28 Δεκεμβρίου 2022 — G.A. κατά Hauptzollamt Braunschweig	26
2023/C 155/33	Υπόθεση C-11/23, Eventmedia Soluciones: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca (Ισπανία) στις 12 Ιανουαρίου 2023 — Eventmedia Soluciones SL κατά Air Europa Líneas Aéreas SAU	27
2023/C 155/34	Υπόθεση C-18/23, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Πολωνία) στις 18 Ιανουαρίου 2023 — F S.A. κατά Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	27

2023/C 155/35	Υπόθεση C-21/23, Lindenapotheke: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 19 Ιανουαρίου 2023 — ND κατά DR	28
2023/C 155/36	Υπόθεση C-27/23, Hocinx: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) στις 23 Ιανουαρίου 2023 — FV κατά Caisse pour l'avenir des enfants	29
2023/C 155/37	Υπόθεση C-33/23, Schwarzder: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις 24 Ιανουαρίου 2023 — AA AG κατά VM, AG GmbH	29
2023/C 155/38	Υπόθεση C-34/23, Getin Noble Bank: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Koszalinie (Πολωνία) στις 24 Ιανουαρίου 2023 — RF κατά Getin Noble Bank S.A.	30
2023/C 155/39	Υπόθεση C-37/23, Giocevi: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 25 Ιανουαρίου 2023 — Agenzia delle Entrate κατά PR	30
2023/C 155/40	Υπόθεση C-45/23, MS Amlin Insurance: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Βέλγιο) στις 31 Ιανουαρίου 2023 — A, B, C, D κατά MS Amlin Insurance SE	31
2023/C 155/41	Υπόθεση C-58/23, Abboudnam: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upravno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 6 Φεβρουαρίου 2023 — Y.N. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας . . .	31
2023/C 155/42	Υπόθεση C-67/23, W. GmbH: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά S.Z.	32
2023/C 155/43	Υπόθεση C-79/23, Kaszamács: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 14 Φεβρουαρίου 2023 — FJ κατά Agrárminiszter	33
2023/C 155/44	Υπόθεση C-80/23, Ministerstvo na vatreshnite raboti: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 14 Φεβρουαρίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά V. S.	34
2023/C 155/45	Υπόθεση C-86/23, HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 — E.N.I., Y.K.I. κατά HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG	34
2023/C 155/46	Υπόθεση C-88/23: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Σουηδία) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 — Parfümerie Akzente GmbH κατά KTF Organisation AB	35
2023/C 155/47	Υπόθεση C-99/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2023 η PNB Banka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-275/19, PNB Banka κατά EKT	36
2023/C 155/48	Υπόθεση C-100/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2023 η PNB Banka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-301/19, PNB Banka κατά EKT	37
2023/C 155/49	Υπόθεση C-101/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2023 η PNB Banka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-330/19, PNB Banka κατά EKT	37
2023/C 155/50	Υπόθεση C-102/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2023 η PNB Banka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-230/20, PNB Banka κατά EKT	38
2023/C 155/51	Υπόθεση C-103/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2023 η Trasta Komercbanka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 30 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-698/16, Trasta Komercbanka κ.λπ. κατά EKT	39
2023/C 155/52	Υπόθεση C-124/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Μαρτίου 2023 η E. Breuninger GmbH & Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 21 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-260/21, E. Breuninger GmbH & Co. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	40
2023/C 155/53	Υπόθεση C-127/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Μαρτίου 2023 η FALKE KGaA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 21 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-306/21, Falke KGaA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	41

2023/C 155/54	Υπόθεση C-147/23: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	42
2023/C 155/55	Υπόθεση C-149/23: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	43
2023/C 155/56	Υπόθεση C-150/23: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	44
2023/C 155/57	Υπόθεση C-152/23: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	45
2023/C 155/58	Υπόθεση C-154/23: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας	45
2023/C 155/59	Υπόθεση C-155/23: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας	46

Γενικό Δικαστήριο

2023/C 155/60	Υπόθεση T-100/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Sánchez Gavito León κατά Συμβουλίου και Επιτροπής [Διεθνής Συμβουλευτική Επιτροπή Βάμβακος – Απόφαση (ΕΕ) 2017/876 – Προσωπικό διεθνούς οργανισμού στον οποίο έχει προσχωρήσει η Ένωση – Συμφωνία όσον αφορά τις προϋποθέσεις αποχώρησης της ενάγουσας – Προσφυγή κατά παραλείψεως – Μερική έλλειψη προσκλήσεως προς ενέργεια – Έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης – Απαράδεκτο – Ευθύνη – Αιτιώδης συνάφεια]	48
2023/C 155/61	Υπόθεση T-235/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Βουλγαρία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Βουλγαρία – Ενέργειες προώθησης – Έκθεση έρευνας της OLAF – Εκκαθάριση ως προς τη συμμόρφωση – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	48
2023/C 155/62	Υπόθεση T-372/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Sympatex Technologies κατά EUIPO — Liwe Española (Sympathy Inside) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sympathy Inside – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης INSIDE. – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001] – Έλλειψη μεταβολής του διακριτικού χαρακτήρα}	49
2023/C 155/63	Υπόθεση T-426/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Assaad κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας – Δέσμευση κεφαλαίων – Σφάλματα εκτιμήσεως – Αναδρομική ισχύς – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Ασφάλεια δικαίου – Δεδικασμένο)	50
2023/C 155/64	Υπόθεση T-759/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Nestlé κατά EUIPO — The a2 Milk Company (A 2) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα A 2 – Προγενέστερη διεθνής καταχώριση – Εικονιστικό σήμα THE a2 MILK COMPANY THE a2 MILK COMPANY – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	51
2023/C 155/65	Υπόθεση T-763/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — SE κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Πρόσληψη – Πιλοτικό πρόγραμμα της Επιτροπής για την πρόσληψη νέων διοικητικών υπαλλήλων – Απόρριψη της υποψηφιότητας – Όροι επιλεξιμότητας – Κριτήριο επαγγελματικής εμπειρίας με ανώτατο όριο τα τρία έτη – Ίση μεταχείριση – Διάκριση λόγω ηλικίας)	51
2023/C 155/66	Υπόθεση T-65/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — PS κατά ΕΤΕπ (Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΤΕπ – Κοινωνική ασφάλιση – Καθεστώς ασφαλίσεως για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες – Ολική μόνιμη αναπηρία – Επαγγελματική προέλευση της ασθένειας – Σύμβαση συναφείσα με ασφαλιστική εταιρία – Έκταση των υποχρεώσεων τις οποίες εξακολουθεί να υπέχει η ΕΤΕπ)	52

2023/C 155/67	Υπόθεση T-70/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Novasol κατά ECHA (REACH – Οφειλόμενο τέλος για την καταχώριση ουσίας – Μείωση που χορηγείται στις ΜΜΕ – Επαλήθευση από τον ECHA της δήλωσης σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης – Αίτημα προσκομίσσεως στοιχείων προς απόδειξη της ιδιότητας ΜΜΕ – Άρνηση παροχής ορισμένων πληροφοριών – Απόφαση με την οποία διατάσσεται η ανάκτηση του μη εισπραχθέντος οφειλόμενου τέλους και με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση – Έννοια της «συνδεδεμένης επιχείρησης» – Σύσταση 2003/361/ΕΚ – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	52
2023/C 155/68	Υπόθεση T-90/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Kande Murompa κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχώρισεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)	53
2023/C 155/69	Υπόθεση T-92/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχώρισεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)	54
2023/C 155/70	Υπόθεση T-93/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Απόδειξη του βασίμου της καταχώρισεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Μεταβολή των πραγματικών και νομικών περιστάσεων βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)	54
2023/C 155/71	Υπόθεση T-95/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Kanyama κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχώρισεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)	55
2023/C 155/72	Υπόθεση T-96/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Kampete κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχώρισεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)	56
2023/C 155/73	Υπόθεση T-98/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Boshab κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχώρισεως και διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη των περιοριστικών μέτρων)	56
2023/C 155/74	Υπόθεση T-172/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Gönenç κατά EUIPO — Solar (termorad ALUMINIUM PANEL RADIATOR) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TERMORAD ALUMINIUM PANEL RADIATOR – Προγενέστερο λεκτικό σήμα Μπενελούξ THERMRAD – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	57

2023/C 155/75	Υπόθεση T-212/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Prigozhina κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την Ουκρανία – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμοί όσον αφορά την πρόσβαση στο έδαφος των κρατών μελών – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων – Εγγραφή του ονόματος της προσφεύγουσας στον κατάλογο – Οικογένεια προσώπου υπευθύνου για πράξεις οι οποίες υπονομεύουν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας ή τη σταθερότητα ή την ασφάλεια στην Ουκρανία – Έννοια της «σύνδεσης» – Πλάνη εκτιμήσεως)	58
2023/C 155/76	Υπόθεση T-170/22 R-RENV: Διάταξη του Αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2023 — Telefónica de España κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα – Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Δίκτυο ασφαλών διευρωπαϊκών υπηρεσιών τηλεματικής μεταξύ διοικήσεων (TESTA) – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Έλλειψη <i>fumus boni juris</i>]	59
2023/C 155/77	Υπόθεση T-743/22 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2023 — Mazepin κατά Συμβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας – Δέσμευση κεφαλαίων – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – <i>Fumus boni juris</i> – Επείγον – Στάθμιση συμφερόντων)	59
2023/C 155/78	Υπόθεση T-83/23: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2023 –VP κατά Κοινοβουλίου	61
2023/C 155/79	Υπόθεση T-90/23: Προσφυγή-αγωγή της 20ής Φεβρουαρίου 2023 — D'Agostino κατά ΕΚΤ	61
2023/C 155/80	Υπόθεση T-103/23: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2023 — Stan κατά Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας . . .	63
2023/C 155/81	Υπόθεση T-108/23: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2023 — UY κατά Επιτροπής	63
2023/C 155/82	Υπόθεση T-109/23: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2023 — UY κατά Επιτροπής	65
2023/C 155/83	Υπόθεση T-119/23: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2023 — Insider κατά EUIPO — Alaj (in Insajderi) . .	66
2023/C 155/84	Υπόθεση T-121/23: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2023 — UZ κατά Επιτροπής και ECHA	67
2023/C 155/85	Υπόθεση T-122/23: Προσφυγή της 6ης Μαρτίου 2023 — Ege İhracatçıları Birliği κ.λπ. κατά Επιτροπής	68
2023/C 155/86	Υπόθεση T-126/23: Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — VC κατά EU-OSHA	69
2023/C 155/87	Υπόθεση T-127/23: Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — eClear κατά Επιτροπής	70
2023/C 155/88	Υπόθεση T-128/23: Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — Meta Platforms Ireland κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων	71
2023/C 155/89	Υπόθεση T-129/23: Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — Meta Platforms Ireland κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων	72
2023/C 155/90	Υπόθεση T-130/23: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2023 — Nike Innovate κατά EUIPO — Puma (FOOTWARE)	73
2023/C 155/91	Υπόθεση T-355/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2023 — Aitana κατά EUIPO . .	74

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2023/C 155/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 134 της 17.4.2023

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 127 της 11.4.2023

EE C 121 της 3.4.2023

EE C 112 της 27.3.2023

EE C 104 της 20.3.2023

EE C 94 της 13.3.2023

EE C 83 της 6.3.2023

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-682/20 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου – Μέσα παροχής έννομης προστασίας κατά της διενέργειας του ελέγχου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 19 – Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 – Άρθρο 3 – Καταγραφή των ακροάσεων που διενεργεί η Επιτροπή στο πλαίσιο των ερευνών της – Σημείο εκκινήσεως της έρευνας της Επιτροπής]

(2023/C 155/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Les Mousquetaires, ITM Entreprises SAS (εκπρόσωποι: M. Blutel, N. Jalabert-Doury και K. Mebarek, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes και I. V. Rogalski), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A.-L. Meyer και M. O. Segnana)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 5ης Οκτωβρίου 2020, Les Mousquetaires και ITM Entreprises κατά Επιτροπής (T-255/17, EU:T:2020:460), καθόσον απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή που άσκησαν οι προσφεύγουσες κατά της αποφάσεως C(2017) 1057 final της Επιτροπής, της 9ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία διατάχθηκε η υποβολή της Intermarché καθώς και όλων των εταιριών που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτή σε έλεγχο δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση AT.40466 — Tute 1), και της αποφάσεως C(2017) 1361 final της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία διατάχθηκε η υποβολή της Les Mousquetaires καθώς και όλων των εταιριών που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτή σε έλεγχο δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση AT.40467 — Tute 2).
- 2) Αναίρει το σημείο 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 5ης Οκτωβρίου 2020, Les Mousquetaires και ITM Entreprises κατά Επιτροπής (T-255/17, EU:T:2020:460), κατά το μέρος που αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση C(2017) 1057 final της Επιτροπής, της 9ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία διατάχθηκε η υποβολή της Intermarché καθώς και όλων των εταιριών που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτή σε έλεγχο δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση AT.40466 — Tute 1), και την απόφαση C(2017) 1361 final της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία διατάχθηκε η υποβολή της Les Mousquetaires καθώς και όλων των εταιριών που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτή σε έλεγχο δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση AT.40467 — Tute 2).

- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Les Mousquetaires SAS και η ITM Entreprises SAS, τόσο για την πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και για την αναιρετική διαδικασία.
- 5) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του τόσο για την πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και για την αναιρετική διαδικασία.

(¹) EE C 44 της 8.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-690/20 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου – Μέσα παροχής έννομης προστασίας κατά της διενέργειας του ελέγχου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 19 – Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 – Άρθρο 3 – Καταγραφή των ακροάσεων που διενεργεί η Επιτροπή στο πλαίσιο των ερευνών της – Σημείο εκκινήσεως της έρευνας της Επιτροπής]

(2023/C 155/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσες: Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino SAS (AMC) (εκπρόσωποι: G. Aubron, Y. Boubacir, O. de Juvigny, I. Simic και A. Sunderland, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes και I. V. Rogalski), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A.-L. Meyer και M. O. Segnana)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρί το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 5ης Οκτωβρίου 2020, Casino, Guichard-Perrachon και AMC κατά Επιτροπής (T-249/17, EU:T:2020:458).
- 2) Αναρρί το σημείο 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 5ης Οκτωβρίου 2020, Casino, Guichard-Perrachon και AMC κατά Επιτροπής (T-249/17, EU:T:2020:458), κατά το μέρος που αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση C(2017) 1054 final της Επιτροπής, της 9ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία διατάχθηκε η υποβολή της Casino καθώς και όλων των άμεσα ή έμμεσα ελεγχόμενων από αυτήν εταιριών σε έλεγχο βάσει του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση AT.40466 — Tute 1).
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Casino, Guichard-Perrachon SA και η Achats Marchandises Casino SAS (AMC), τόσο για την πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και για την αναιρετική διαδικασία.
- 5) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του τόσο για την πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και για την αναιρετική διαδικασία.

(¹) EE C 62 της 22.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Intermarché Casino Achats κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-693/20 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου – Μέσα παροχής έννομης προστασίας κατά της διενέργειας του ελέγχου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 19 – Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 – Άρθρο 3 – Καταγραφή των ακροάσεων που διενεργεί η Επιτροπή στο πλαίσιο των ερευνών της – Σημείο εκκινήσεως της έρευνας της Επιτροπής]

(2023/C 155/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίονσα: Intermarché Casino Achats (εκπρόσωποι: F. Abouzeid, S. Eder, J. Jourdan, C. Mussi και Y. Utzschneider, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes και I. V. Rogalski), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A.-L. Meyer και M. O. Segnana)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 5ης Οκτωβρίου 2020, Intermarché Casino Achats κατά Επιτροπής (T-254/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:459).
- 2) Αναρρίπτει το σημείο 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 5ης Οκτωβρίου 2020, Intermarché Casino Achats κατά Επιτροπής (T-254/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:459), κατά το μέρος που αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση C(2017) 1056 final της Επιτροπής, της 9ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία διατάχθηκε η υποβολή της Intermarché Casino Achats καθώς και όλων των άμεσα ή έμμεσα ελεγχόμενων από αυτήν εταιριών σε έλεγχο βάσει του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (AT.40466 — Tute 1).
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Intermarché Casino Achats SARL, τόσο για την πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και για την αναρετική διαδικασία.
- 5) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του τόσο για την πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και για την αναρετική διαδικασία.

⁽¹⁾ EE C 62 της 22.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Φεβρουαρίου 2023 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fenix International Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-695/20 ⁽¹⁾, Fenix International)

[Προδικαστική παραπομπή – Εκτελεστική εξουσία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρα 28 και 397 – Υποκείμενος στον φόρο που ενεργεί ιδίω ονόματι αλλά για λογαριασμό τρίτου – Πάροχος ηλεκτρονικών υπηρεσιών – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 282/2011 – Άρθρο 9α – Τεκμήριο – Κύρος]

(2023/C 155/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fenix International Limited

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 9α, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1042/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, υπό το πρίσμα, αφενός, των άρθρων 28 και 397 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2017/2455 του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2017, και, αφετέρου, του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

(¹) ΕΕ C 110 της 29.3.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eurocostruzioni Srl κατά Regione Calabria

(Υπόθεση C-31/21 (¹), Eurocostruzioni)

[Προδικαστική παραπομπή – Διαρθρωτικά ταμεία – Κανονισμός (ΕΚ) 1685/2000 – Επιλεξιμότητα των δαπανών – Υποχρέωση αποδείξεως της πληρωμής – Εξοφλημένα τιμολόγια – Λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος – Κατασκευή εκτελεσθείσα απευθείας από τον τελικό δικαιούχο]

(2023/C 155/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eurocostruzioni Srl

κατά

Regione Calabria

Διατακτικό

1) Το σημείο 2.1 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 448/2004 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004,

έχει την έννοια ότι:

δεν επιτρέπει στον τελικό δικαιούχο χρηματοδότησεως για την κατασκευή κτιρίου την οποία πραγματοποίησε με ίδια μέσα να δικαιολογήσει τις γενόμενες δαπάνες διά της προσκομίσεως άλλων εγγράφων πέραν αυτών τα οποία ρητώς αναφέρει η εν λόγω διάταξη.

- 2) Το σημείο 2.1 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 448/2004,

έχει την έννοια ότι:

όσον αφορά τον τελικό δικαιούχο χρηματοδοτήσεως για την κατασκευή κτιρίου την οποία πραγματοποίησε με ίδια μέσα, το ημερολόγιο εργοταξίου και το λογιστικό βιβλίο μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος», κατά την ανωτέρω διάταξη, μόνον εάν, λαμβανομένων υπόψη του συγκεκριμένου περιεχομένου τους και των σχετικών εθνικών κανόνων, τα έγγραφα αυτά μπορούν, παρέχοντας πιστή και ακριβή εικόνα των δαπανών που πραγματοποίησε ο τελικός δικαιούχος, να αποδείξουν το υποστατό των εν λόγω δαπανών.

(¹) EE C 98 της 22.3.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) κατά Aquind Ltd

(Υπόθεση C-46/21 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ενέργεια – Κανονισμός (ΕΚ) 714/2009 – Άρθρο 17 – Αίτημα απαλλαγής σχετικά με ηλεκτρικές γραμμές διασυνδέσεως – Απορριπτική απόφαση του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) – Κανονισμός (ΕΚ) 713/2009 – Άρθρο 19 – Συμβούλιο προσφυγών του ACER – Ένταση του ελέγχου]

(2023/C 155/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) (εκπρόσωποι: P. Martinet και E. Tremmel, επικουρούμενοι από τον B. Creve, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Aquind Ltd (εκπρόσωποι: J. Bille, C. Davis, S. Goldberg και E. White, solicitors)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της ανταναιρέσεως.
- 3) Ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Aquind Ltd.
- 4) Ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας και η Aquind Ltd φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους που αφορούν την ανταναιρέση.

(¹) EE C 98 της 22.3.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AS «PrivatBank», A, B, Unimain Holdings Limited κατά Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Υπόθεση C-78/21 (¹), PrivatBank κ.λπ.)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Εθνικό μέτρο το οποίο επιβάλλει σε πιστωτικό ίδρυμα την υποχρέωση διακοπής των επιχειρηματικών σχέσεων ή μη σύναψης τέτοιων σχέσεων με αλλοδαπούς – Περιορισμός – Άρθρο 65, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ – Δικαιολόγηση – Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 – Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας – Αναλογικότητα]

(2023/C 155/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AS «PrivatBank», A, B, Unimain Holdings Limited

κατά

Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Διατακτικό

- 1) Τα χρηματοδοτικά δάνεια και πιστώσεις, καθώς και οι πράξεις σε τρεχούμενους λογαριασμούς και καταθέσεις σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, και ειδικότερα σε πιστωτικά ιδρύματα, αποτελούν κινήσεις κεφαλαίων, κατά την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι διοικητικό μέτρο με το οποίο η αρμόδια αρχή κράτους μέλους, αφενός, απαγορεύει σε πιστωτικό ίδρυμα να συνάπτει επιχειρηματικές σχέσεις με οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο δεν έχει δεσμούς με το κράτος μέλος εγκατάστασης του ιδρύματος και του οποίου η συνολική μηνιαία κίνηση πίστωσης υπερβαίνει ορισμένο ποσό και, αφετέρου, επιβάλλει στο πιστωτικό ίδρυμα την υποχρέωση διακοπής τέτοιων επιχειρηματικών σχέσεων, εφόσον αυτές συνήφθησαν μετά τη θέσπιση του μέτρου, συνιστά περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, κατά την έννοια της πρώτης εκ των ανωτέρω διατάξεων, καθώς και περιορισμό των κινήσεων κεφαλαίων, κατά την έννοια της δεύτερης εκ των ανωτέρω διατάξεων.
- 3) Το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε διοικητικό μέτρο με το οποίο η αρμόδια αρχή κράτους μέλους, αφενός, απαγορεύει σε πιστωτικό ίδρυμα να συνάπτει επιχειρηματικές σχέσεις με οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο το οποίο δεν έχει δεσμούς με το κράτος μέλος εγκατάστασης του ιδρύματος και του οποίου η συνολική μηνιαία κίνηση πίστωσης υπερβαίνει το ποσό των 15 000 ευρώ ή με οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο του οποίου η οικονομική δραστηριότητα δεν συνδέεται με το εν λόγω κράτος μέλος και του οποίου η συνολική μηνιαία κίνηση πίστωσης υπερβαίνει το ποσό των 50 000 ευρώ και, αφετέρου, επιβάλλει στο πιστωτικό ίδρυμα την υποχρέωση διακοπής τέτοιων επιχειρηματικών σχέσεων, εφόσον αυτές συνήφθησαν μετά τη θέσπιση του εν λόγω μέτρου, υπό την προϋπόθεση ότι το διοικητικό μέτρο, πρώτον, δικαιολογείται από τον σκοπό που συνίσταται στην πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας ή ως μέτρο απαραίτητο για την αποφυγή παραβάσεων των εθνικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων στον τομέα της προληπτικής εποπτείας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ή ακόμη ως μέτρο υπαγορευμένο από λόγους δημόσιας τάξης, κατά τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 65, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, δεύτερον, είναι κατάλληλο να διασφαλίσει την επίτευξη των εν λόγω σκοπών, τρίτον, δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξή τους μέτρο και, τέταρτον, δεν θίγει υπέρμετρα τα προστατευόμενα σύμφωνα με τα άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ δικαιώματα και συμφέροντα του ενδιαφερόμενου πιστωτικού ιδρύματος και των πελατών του.

(¹) EE C 138 της 19.4.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — PlasticsEurope κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Γαλλικής Δημοκρατίας, ClientEarth

(Υπόθεση C-119/21 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Κατάρτιση καταλόγου ουσιών που υπόκεινται σε αδειοδότηση – Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 – Παράρτημα XIV – Κατάλογος υποψήφιων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV – Επικαιροποίηση της εγγραφής της ουσίας δισφαινόλη Α ως «ουσίας άκρωως ανησυχητικής»)

(2023/C 155/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: PlasticsEurope (εκπρόσωποι: R. Cana και E. Mullier, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: W. Broere και A. Hautamäki, επικουρούμενοι από τον S. Raes, advocaat), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς οι J. Möller και D. Klebs, στη συνέχεια ο M. Möller), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Bain και T. Stéhelin), ClientEarth (εκπρόσωπος: P. Kirch, avocat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

- 2) Η PlasticsEurope AISBL φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) και η ClientEarth.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 163 της 3.5.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Norra Stockholm Bygg AB κατά Per Nycander AB

(Υπόθεση C-268/21 (¹), Norra Stockholm Bygg)

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4 – Νομιμότητα της επεξεργασίας – Προσκόμιση εγγράφου το οποίο περιέχει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο αστικής δίκης – Άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο στ' και ι' – Προστασία της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και των δικαστικών διαδικασιών – Εκτέλεση αστικών αξιώσεων – Απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται – Συνεκτίμηση του συμφέροντος των ενδιαφερομένων προσώπων – Στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων – Άρθρο 5 – Ελαχιστοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 7 – Δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής – Άρθρο 8 – Δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Άρθρο 47 – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Αρχή της αναλογικότητας]

(2023/C 155/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Norra Stockholm Bygg AB

κατά

Per Nycander AB

παρισταμένης της: Entral AB

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων),

έχει την έννοια ότι:

εφαρμόζεται, στο πλαίσιο αστικής δίκης, στην προσκόμιση ως αποδεικτικού στοιχείου ενός μητρώου προσωπικού το οποίο περιέχει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται κυρίως για σκοπούς φορολογικού ελέγχου.

- 2) Τα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού 2016/679

έχουν την έννοια ότι:

το εθνικό δικαστήριο, όταν εξετάζει εάν πρέπει να διατάξει την προσκόμιση εγγράφου που περιέχει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, οφείλει να λάβει υπόψη τα συμφέροντα των υποκειμένων των δεδομένων και να τα σταθμίσει αναλόγως των περιστάσεων κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως, του είδους της επίμαχης διαδικασίας και λαμβανομένων δεόντως υπόψη των απαιτήσεων που απορρέουν από την αρχή της αναλογικότητας, καθώς και, ειδικότερα, των απαιτήσεων που απορρέουν από την αρχή της ελαχιστοποίησης των δεδομένων που κατοχυρώνεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ανωτέρω κανονισμού.

(¹) EE C 252 της 28.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Α

[Υπόθεση C-270/21 ⁽¹⁾, (Νηπιαγωγός)]

(Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων σε κράτος μέλος – Οδηγία 2005/36/ΕΚ – Δικαίωμα άσκησης του επαγγέλματος του νηπιαγωγού – Νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα – Δικαίωμα πρόσβασης στο επάγγελμα βάσει τίτλου σπουδών που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος καταγωγής – Επαγγελματικά προσόντα αποκτηθέντα σε τρίτη χώρα)

(2023/C 155/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Α

Παρισταμένης της: Opetushallitus

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013,

έχει την έννοια ότι:

δεν θεωρείται ως «νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα», κατά την εν λόγω διάταξη, επάγγελμα για την ανάληψη και άσκηση του οποίου η εθνική νομοθεσία επιβάλλει προϋποθέσεις καταλληλότητας, πλην όμως παρέχει στους εργοδότες διακριτική ευχέρεια προκειμένου να εκτιμήσουν αν πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις.

- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2005/36, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/55,

έχει την έννοια ότι:

δεν τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση κατά την οποία ο τίτλος εκπαίδευσης που υποβάλλεται στο κράτος μέλος υποδοχής αποκτήθηκε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους σε χρόνο κατά τον οποίο το κράτος μέλος αυτό δεν υφίστατο ως ανεξάρτητο κράτος αλλά ως σοβιετική σοσιαλιστική δημοκρατία, ο δε επίμαχος τίτλος εκπαίδευσης εξομοιώθηκε από το ως άνω κράτος μέλος προς τίτλο εκπαίδευσης εκδοθέντα από το ίδιο μετά την επανάκτηση της ανεξαρτησίας του. Ένας τέτοιος τίτλος εκπαίδευσης πρέπει να θεωρείται ότι έχει αποκτηθεί σε κράτος μέλος και όχι σε τρίτη χώρα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 263 της 5.7.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — R.J.R. κατά Registrų centras VĮ

(Υπόθεση C-354/21 ⁽¹⁾, Registrų centras)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό κληρονομητήριο – Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 – Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ιβ΄ – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 68 – Περιεχόμενο του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου – Άρθρο 69, παράγραφος 5 – Αποτελέσματα του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου – Κληρονομιαίο ακίνητο ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος και όχι στο κράτος μέλος το οποίο διέπει την κληρονομική διαδοχή – Καταχώριση του ακινήτου στο κτηματολόγιο του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου – Νομικές απαιτήσεις για την καταχώριση τις οποίες προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1329/2014 – Υποχρεωτικός χαρακτήρας του εντύπου V του παραρτήματος 5 του εκτελεστικού κανονισμού]

(2023/C 155/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

R.J.R.

κατά

Registrų centras VĮ

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ιβ΄, το άρθρο 68, στοιχείο ιβ΄, και το άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιτρέπει την απόρριψη της αίτησης καταχώρισης ακινήτου στο κτηματολόγιο του κράτους μέλους αυτού στην περίπτωση που το μόνο έγγραφο που υποβλήθηκε προς θεμελίωση της αίτησης είναι ευρωπαϊκό κληρονομητήριο στο οποίο δεν προσδιορίζεται το συγκεκριμένο ακίνητο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 349 της 30.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sdruzhenie «Za Zemyata — dostap do pravosadie», «The Green Tank — grazhdansko sdruzhenie s nestopanska tsel» — Ελληνική Δημοκρατία, ΝΣ κατά Izpalnitelen director na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, «TETS Maritsa iztok 2» EAD

(Υπόθεση C-375/21 ⁽¹⁾, Sdruzhenie «Za Zemyata — dostap do pravosadie» κ.λπ.)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα – Οδηγία 2008/50/ΕΚ – Άρθρα 13 και 23 – Οριακές τιμές για την προστασία της υγείας του ανθρώπου – Υπέρβαση – Σχέδιο για την ποιότητα του αέρα – Οδηγία 2010/75/ΕΕ – Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρυπάνσεως – Επικαιροποίηση άδειας λειτουργίας θερμοηλεκτρικού σταθμού – Οριακές τιμές εκπομπής – Άρθρο 15, παράγραφος 4 – Αίτημα χορηγήσεως παρεκκλίσεως ορίζουσας λιγότερο αυστηρές οριακές τιμές εκπομπής – Σημαντική ρύπανση – Άρθρο 18 – Συμμόρφωση προς τα πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος – Υποχρεώσεις της αρμόδιας αρχής)

(2023/C 155/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sdruzhenie «Za Zemyata — dostap do pravosadie», «The Green Tank — grazhdansko sdruzhenie s nestopanska tsel» — République hellénique, ΝΣ

κατά

Izpalnitelen director na Izpalnitelna agentsia po okolna sreda, «TETS Maritsa iztok 2» EAD

Διατακτικό

Το άρθρο 15, παράγραφος 4, της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης), σε συνδυασμό με το άρθρο 18 της ίδιας οδηγίας, και με τα άρθρα 13 και 23 της οδηγίας 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη,

έχει την έννοια ότι:

κατά την εξέταση αιτήματος χορηγήσεως παρεκκλίσεως βάσει του προαναφερθέντος άρθρου 15, παράγραφος 4, η αρμόδια αρχή οφείλει, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα συναφή επιστημονικά δεδομένα που αφορούν τη ρύπανση του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών επιπτώσεων με άλλες πηγές της επίμαχης ρυπογόνου ουσίας, καθώς και τα μέτρα που προβλέπονται στο οικείο σχέδιο σχετικά με την ποιότητα του αέρα που έχει καταρτιστεί για την επίμαχη ζώνη ή τον επίμαχο οικισμό κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 23 της οδηγίας 2008/50, να αρνηθεί τη χορήγηση τέτοιας παρεκκλίσεως όταν αυτή ενδέχεται να συμβάλει στην υπέρβαση των προτύπων ποιότητας του αέρα τα οποία καθορίζονται βάσει του άρθρου 13 της οδηγίας 2008/50 ή ενδεχομένως αντίκειται στα μέτρα που περιλαμβάνει το σχέδιο αυτό και τα οποία αποσκοπούν στη διασφάλιση των ως άνω προτύπων, καθώς και στον περιορισμό της περιόδου υπερβάσεώς τους στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 401 της 4.10.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bursa Română de Mărfuri SA κατά Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE)

(Υπόθεση C-394/21 ⁽¹⁾, Bursa Română de Mărfuri)

[Προδικαστική παραπομπή – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Οδηγία 2009/72/EK – Κανονισμός (ΕΕ) 2019/943 – Άρθρο 1, στοιχεία β' και γ', καθώς και άρθρο 3 – Αρχές που διέπουν τη λειτουργία των αγορών ηλεκτρικής ενέργειας – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222 – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Ορισθείς διαχειριστής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας – Εθνικό νόμιμο μονοπώλιο υπηρεσιών συναλλαγών επόμενης ημέρας και ενδοημερησίως – Εθνική ρύθμιση που προβλέπει μονοπώλιο στη βραχυπρόθεσμη, μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη διαπραγμάτευση ηλεκτρικής ενέργειας σε επίπεδο χονδρικής]

(2023/C 155/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Bursa Română de Mărfuri SA

Καθής: Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE)

Παρισταμένης της: Federația Europeană a Comercianților de Energie

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, και ειδικότερα το άρθρο 1, στοιχεία β' και γ', το άρθρο 2, σημείο 40, καθώς και το άρθρο 3 αυτού, σε συνδυασμό με την οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK,

έχει την έννοια ότι:

- δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας διατηρείται εθνικό νόμιμο μονοπώλιο όσον αφορά τις υπηρεσίες διαμεσολάβησης των προσφορών για πώληση και αγορά ηλεκτρικής ενέργειας σε επίπεδο χονδρικής στις ενδοημερήσιες αγορές και τις αγορές επόμενης ημέρας, εφόσον το μονοπώλιο αυτό υφίστατο ήδη στο κράτος μέλος κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης, σύμφωνα με το άρθρο 5 αυτού·
- δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας διατηρείται εθνικό νόμιμο μονοπώλιο όσον αφορά τις υπηρεσίες διαμεσολάβησης των προσφορών για πώληση και αγορά ηλεκτρικής ενέργειας στην προθεσμιακή αγορά χονδρικής, η δε συμβατότητα μιας τέτοιας ρυθμίσεως με το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των σχετικών διατάξεων του πρωτογενούς δικαίου του Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 10.5.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αιτήσεις του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικών αποφάσεων] — Ποινικές διαδικασίες κατά FU, DRV Intertrans BV (C-410/21), και Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-410/21 και C-661/21 ⁽¹⁾, DRV Intertrans κ.λπ.)

[Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 – Άρθρο 5 – Πιστοποιητικό A 1 – Προσωρινή ανάκληση – Δεσμευτική ισχύς – Πιστοποιητικό που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε δολίως – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i – Πρόσωπα που ασκούν κανονικά μισθωτή δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη – Δυνατότητα εφαρμογής της νομοθεσίας του κράτους μέλους της έδρας – Έννοια της «έδρας» – Επιχείρηση η οποία έλαβε κοινοτική άδεια μεταφορών βάσει των κανονισμών (ΕΚ) 1071/2009 και (ΕΚ) 1072/2009 – Επιρροή – Άδεια που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε δολίως]

(2023/C 155/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

Ποινικές διαδικασίες ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

FU, DRV Intertrans BV (C-410/21), και Verbraeken J. en Zonen BV, PN (C-661/21)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012,

έχει την έννοια ότι:

πιστοποιητικό A 1 το οποίο χορηγήθηκε από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους δεσμεύει τους φορείς και τα δικαστήρια του κράτους μέλους εντός του οποίου παρέχεται η εργασία, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία, κατόπιν αιτήματος περί επανεξέτασης και ανάκλησης το οποίο απευθύνθηκε από τον αρμόδιο φορέα του τελευταίου κράτους μέλους προς τον φορέα έκδοσης του πιστοποιητικού, ο φορέας έκδοσης δήλωσε ότι αναστέλλει προσωρινώς τα δεσμευτικά αποτελέσματα του συγκεκριμένου πιστοποιητικού έως ότου λάβει οριστική απόφαση επί του σχετικού αιτήματος. Εντούτοις, υπό τέτοιες περιστάσεις, δικαστήριο του κράτους μέλους εντός του οποίου παρέχεται η εργασία, επιλαμβανόμενο υποθέσεως στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας η οποία κινήθηκε κατά προσώπων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι απέκτησαν ή χρησιμοποίησαν δολίως το συγκεκριμένο πιστοποιητικό A 1, μπορεί να διαπιστώσει την ύπαρξη απάτης και να μη λάβει συνεπώς υπόψη το πιστοποιητικό αυτό για τις ανάγκες της ως άνω ποινικής διαδικασίας, εφόσον, αφενός, έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα χωρίς ο φορέας που εξέδωσε το εν λόγω πιστοποιητικό να επανεξετάσει αν αυτό ορθώς χορηγήθηκε και να λάβει θέση επί των συγκεκριμένων στοιχείων που παρέσχε ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους υποδοχής από τα οποία συνάγεται ότι το συγκεκριμένο πιστοποιητικό αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε δολίως, ακυρώνοντας ή ανακαλώντας το, κατά περίπτωση, και, αφετέρου, εφόσον τηρούνται οι απορρέουσες από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη εγγυήσεις οι οποίες πρέπει να παρέχονται στα εν λόγω πρόσωπα.

- 2) Το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 465/2012, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου, καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1072/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, για τους κοινούς κανόνες πρόσβασης στην αγορά διεθνών οδικών εμπορευματικών μεταφορών,

έχει την έννοια ότι:

το γεγονός ότι μια εταιρία διαθέτει κοινοτική άδεια οδικών μεταφορών χορηγηθείσα από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους δεν συνιστά αδιάσειστη απόδειξη του ότι η έδρα της ευρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος για τους σκοπούς του καθορισμού, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 883/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 465/2012, της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας κοινωνικής ασφάλισης.

(¹) EE C-391 της 27.9.2021.

EE C 84 της 21.2.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-432/21) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους – Περιβάλλον – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας – Άρθρο 6, παράγραφοι 1 έως 3, άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 16, παράγραφος 1 – Οδηγία 2009/147/ΕΚ – Διατήρηση των αγρίων πτηνών – Άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, στοιχεία α', β' και δ', και άρθρο 9, παράγραφος 1 – Διαχείριση των δασών που στηρίζεται στην ορθή πρακτική – Σχέδια δασικής διαχείρισης – Σύμβαση του Ώρχους – Πρόσβαση στη δικαιοσύνη – Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 9, παράγραφος 2 – Έλεγχος ουσιαστικής και διαδικαστικής νομιμότητας των σχεδίων δασικής διαχείρισης – Δικαίωμα των περιβαλλοντικών οργανώσεων για άσκηση προσφυγής)

(2023/C 155/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Brauhoff, G. Gattinara, C. Hermes και D. Milanowska)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσιζοντας το άρθρο 14b, παράγραφος 3, του *ustawa o lasach* (νόμου περί δασών), της 28ης Σεπτεμβρίου 1991, όπως τροποποιήθηκε με τον *ustawa o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o lasach* (νόμο για την τροποποίηση του νόμου περί προστασίας της φύσης και του νόμου περί δασών), της 16ης Δεκεμβρίου 2016, το οποίο προβλέπει ότι η διαχείριση των δασών σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ορθής δασοκομικής πρακτικής δεν συνιστά παραβίαση των διατάξεων σχετικά με την προστασία ορισμένων φυσικών πόρων, σχηματισμών και στοιχείων, και ιδίως των διατάξεων των άρθρων 51 και 52 του *ustawa o ochronie przyrody* (νόμου περί προστασίας της φύσης), της 16ης Απριλίου 2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 12, παράγραφος 1, το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, καθώς και από το άρθρο 4, παράγραφος 1, το άρθρο 5, στοιχεία α', β' και δ', και το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17.
- 2) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει τη δυνατότητα των περιβαλλοντικών οργανώσεων να προσφεύγουν ενώπιον των δικαστηρίων με αίτημα τον αποτελεσματικό έλεγχο της νομιμότητας, τόσο ουσιαστικής όσο και διαδικαστικής, των σχεδίων δασικής διαχείρισης, κατά την έννοια των διατάξεων του νόμου περί δασών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', και το άρθρο 9, παράγραφος 2, της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπεγράφη στο Ώρχους στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005.
- 3) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 452 της 8.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Miskolci Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΙΗ κατά MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

(Υπόθεση C-477/21 ⁽¹⁾, MÁV-START)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων – Οργάνωση του χρόνου εργασίας – Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οδηγία 2003/88/ΕΚ – Άρθρα 3 και 5 – Ημερήσια και εβδομαδιαία ανάπαυση – Εθνική ρύθμιση που προβλέπει ελάχιστη περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης σαράντα δύο ωρών – Υποχρέωση χορήγησης της ημερήσιας ανάπαυσης – Τρόπος χορήγησης)

(2023/C 155/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Miskolci Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΙΗ

κατά

MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

η ημερήσια ανάπαυση που προβλέπεται στο άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας δεν αποτελεί μέρος της περιόδου εβδομαδιαίας ανάπαυσης του άρθρου 5, αλλά προστίθεται σε αυτή.

- 2) Τα άρθρα 3 και 5 της οδηγίας 2003/88, σε συνδυασμό με το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχουν την έννοια ότι:

όταν εθνική ρύθμιση προβλέπει περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης που υπερβαίνει τις τριάντα πέντε συναπτές ώρες, πρέπει επιπλέον να χορηγείται στον εργαζόμενο, πέραν της περιόδου αυτής, και η ημερήσια ανάπαυση που κατοχυρώνεται στο άρθρο 3 της οδηγίας.

- 3) Το άρθρο 3 της οδηγίας 2003/88, σε συνδυασμό με το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

όταν χορηγείται στον εργαζόμενο περίοδος εβδομαδιαίας ανάπαυσης, ο εργαζόμενος δικαιούται επίσης περίοδο ημερήσιας ανάπαυσης πριν από την περίοδο εβδομαδιαίας ανάπαυσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 471 της 22.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RWE Power Aktiengesellschaft κατά Hauptzollamt Duisburg

(Υπόθεση C-571/21 ⁽¹⁾, RWE Power)

(Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας – Οδηγία 2003/96/ΕΚ – Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 21, παράγραφος 3, δεύτερη και τρίτη περίοδος – Ηλεκτρική ενέργεια που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και για τη διατήρηση της ικανότητας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας – Απαλλαγή – Περιεχόμενο – Υπαίθριες εξορυκτικές εγκαταστάσεις – Ηλεκτρική ενέργεια που χρησιμοποιείται για τη λειτουργία δεξαμενών καυσίμου και μέσω μεταφοράς)

(2023/C 155/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RWE Power Aktiengesellschaft

κατά

Hauptzollamt Duisburg

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας αυτής,

έχει την έννοια ότι:

η εκεί προβλεπόμενη απαλλαγή της «ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας» από τη φορολογία δεν καλύπτει την ηλεκτρική ενέργεια η οποία χρησιμοποιείται στο πλαίσιο της εξόρυξης ενεργειακού προϊόντος, όπως ο λιγνίτης, σε υπαίθριο ορυχείο, δεδομένου ότι η ηλεκτρική ενέργεια αυτή δεν χρησιμοποιείται στο πλαίσιο της τεχνολογικής διαδικασίας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά για την παρασκευή ενός ενεργειακού προϊόντος. Αντιθέτως, η εν λόγω απαλλαγή μπορεί να καλύπτει τη μεταγενέστερη μετατροπή και επεξεργασία του ενεργειακού αυτού προϊόντος σε σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής με σκοπό την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, εφόσον πρόκειται για πράξεις που είναι απολύτως αναγκαίες και συμβάλλουν άμεσα στην τεχνολογική διαδικασία της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

- 2) Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2003/96

έχει την έννοια ότι:

η εκεί προβλεπόμενη απαλλαγή της «ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιείται για τη διατήρηση της ικανότητας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας» από τη φορολογία μπορεί να καλύπτει την ηλεκτρική ενέργεια που προορίζεται για τη λειτουργία εγκαταστάσεων αποθήκευσης ενεργειακού προϊόντος, όπως ο λιγνίτης, και μέσω των χρησιμοποιούμενων για τη μεταφορά του προϊόντος αυτού, όταν οι σχετικές πράξεις πραγματοποιούνται εντός των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, εφόσον είναι απολύτως αναγκαίες και συμβάλλουν άμεσα στη διατήρηση της ικανότητας της τεχνολογικής διαδικασίας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, στον βαθμό που απαιτούνται προς εξασφάλιση της διατήρησης της ικανότητας αδιάλειπτης παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 490 της 6.12.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vapo Atlantic SA κατά Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

(Υπόθεση C-604/21 ⁽¹⁾, Vapo Atlantic)

(Προδικαστική παραπομπή – Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών – Οδηγία 98/34/ΕΚ – Άρθρο 1, σημείο 4 – Έννοια του όρου «άλλες απαιτήσεις» – Άρθρο 1, σημείο 11 – Έννοια του όρου «τεχνικός κανόνας» – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάθε σχέδιο τεχνικού κανόνα – Εθνική διάταξη η οποία προβλέπει την ανάμειξη ορισμένου ποσοστού βιοκαυσίμων στα καύσιμα κίνησης για τις οδικές μεταφορές – Άρθρο 10, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση – Έννοια του όρου «ρήτρα διασφάλισης που προβλέπεται σε πράξη αναγκαστικού χαρακτήρα» της Ένωσης – Δεν εμπίπτει στην έννοια αυτή το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2009/30/ΕΚ)

(2023/C 155/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vapo Atlantic SA

κατά

Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

παρισταμένων των: Fundo Ambiental, Fundo de Eficiência Energética (FEE)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, σημείο 4, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006,

έχει την έννοια ότι:

εθνική ρύθμιση η οποία ορίζει ως στόχο την ανάμειξη βιοκαυσίμων κατά ποσοστό 10 % στα καύσιμα κίνησης που διαθέτει προς κατανάλωση οικονομικός φορέας κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου έτους εμπίπτει στην έννοια της «άλλης απαίτησης» κατά το άρθρο 1, σημείο 4, της οδηγίας 98/34, όπως τροποποιήθηκε, και, ως εκ τούτου, συνιστά «τεχνικό κανόνα» κατά το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 98/34, όπως τροποποιήθηκε, ο οποίος μπορεί να αντισταχθεί στους ιδιώτες μόνον εφόσον το σχέδιο της ρύθμισης έχει κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34, όπως τροποποιήθηκε.

- 2) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/96,

έχει την έννοια ότι:

εθνική ρύθμιση η οποία αποσκοπεί στη μεταφορά του άρθρου 7α, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/70/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, στο εσωτερικό δίκαιο κατά τρόπο σύμφωνο προς τον στόχο που θέτει το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ, δεν δύναται να συνιστά αυτούσια μεταφορά ευρωπαϊκού προτύπου, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34, όπως τροποποιήθηκε, και, ως εκ τούτου, να εξαιρείται από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπει η διάταξη αυτή.

- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2009/30

έχει την έννοια ότι:

η διάταξη αυτή δεν συνιστά ρήτρα διασφάλισης προβλεπόμενη σε αναγκαστικού χαρακτήρα πράξη της Ένωσης κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 98/34, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/96.

(¹) EE C 11 της 10.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nec Plus Ultra Cosmetics AG κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-664/21 (¹), Nec Plus Ultra Cosmetics AG)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 138, παράγραφος 1 – Απαλλαγές συνδεδεμένες με τις ενδοκοινοτικές πράξεις – Παραδόσεις αγαθών – Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας – Πλήρωση των ουσιαστικών προϋποθέσεων – Προθεσμία προσκόμισης των αποδείξεων]

(2023/C 155/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nec Plus Ultra Cosmetics AG

κατά

Republika Slovenija

Διατακτικό

Το άρθρο 131 και το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με τις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την προσκόμιση και τη συλλογή νέων αποδεικτικών στοιχείων, από τα οποία προκύπτει ότι πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις του άρθρου 138, παράγραφος 1, της οδηγίας, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της πράξης επιβολής φόρου, και συγκεκριμένα μετά τη διενέργεια φορολογικού ελέγχου, αλλά πριν την έκδοση της πράξης αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας.

(¹) EE C 64 της 7.2.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Hovrätten för Nedre Norrland (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AI κατά Åklagarmyndigheten

(Υπόθεση C-666/21 (¹), Åklagarmyndigheten)

[Προδικαστική παραπομπή – Οδικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 3, στοιχείο η' – Έννοια των «οδικών μεταφορών εμπορευμάτων» – Έννοια του «μέγιστου επιτρεπόμενου βάρους» – Όχημα που έχει διαμορφωθεί ως ιδιωτικός χώρος προσωρινής διαμονής και φόρτωσης εμπορευμάτων για μη εμπορικούς σκοπούς – Κανονισμός (ΕΕ) 165/2014 – Ταχογράφοι – Άρθρο 23, παράγραφος 1 – Υποχρέωση περιοδικών επιθεωρήσεων από εγκεκριμένα συνεργεία]

(2023/C 155/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Hovrätten för Nedre Norrland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΑΙ

κατά

Åklagarmyndigheten

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και (ΕΚ) αριθ. 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 165/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, στοιχείο η', του κανονισμού 561/2006, όπως τροποποιήθηκε,

έχει την έννοια ότι:

ο όρος «οδικές μεταφορές εμπορευμάτων», κατά την έννοια της πρώτης αυτής διάταξης, καλύπτει την οδική μεταφορά που πραγματοποιείται με όχημα του οποίου το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος, κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο ιγ', του κανονισμού 561/2006, όπως τροποποιήθηκε, υπερβαίνει τους 7,5 τόνους, ακόμη και όταν το όχημα είναι διαμορφωμένο ώστε να χρησιμεύει όχι μόνον ως ιδιωτικός χώρος προσωρινής διαμονής, αλλά και ως χώρος φόρτωσης εμπορευμάτων για μη εμπορικούς σκοπούς, χωρίς να ασκούν συναφώς επιρροή η ικανότητα του οχήματος για φόρτωση και η κατηγορία υπό την οποία αυτό είναι ταξινομημένο στο εθνικό μητρώο οδικής κυκλοφορίας.

(¹) EE C 24 της 17.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Papierfabrik Doetinchem B.V. κατά Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.

(Υπόθεση C-684/21 (¹), Papierfabrik Doetinchem)

[Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα – Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Χαρακτηριστικά της εμφάνισης ενός προϊόντος, τα οποία υπαγορεύονται αποκλειστικά από την τεχνική λειτουργία του – Κριτήρια εκτιμήσεως – Ύπαρξη εναλλακτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων – Δικαιούχος ο οποίος διαθέτει επίσης πλήθος προστατευόμενων εναλλακτικών σχεδίων – Πολυχρωμία ενός προϊόντος που δεν αναπαρίσταται στην καταχώριση του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος]

(2023/C 155/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Papierfabrik Doetinchem B.V.

κατά

Sprick GmbH Bielefelder Papier- und Wellpappenwerk & Co.

Διατακτικό

1) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα

έχει την έννοια ότι:

η εκτίμηση του κατά πόσον τα χαρακτηριστικά της εμφάνισης ενός προϊόντος υπαγορεύονται αποκλειστικά από την τεχνική λειτουργία του, όπως ορίζεται στη διάταξη αυτή, πρέπει να διενεργείται λαμβανομένων υπόψη του συνόλου των κρίσιμων αντικειμενικών περιστάσεων κάθε περίπτωσης, ιδίως εκείνων που καθορίζουν την επιλογή των χαρακτηριστικών αυτών, της ύπαρξης εναλλακτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων που καθιστούν δυνατή την επίτευξη της τεχνικής λειτουργίας και του γεγονότος ότι ο δικαιούχος του σχεδίου ή υποδείγματος είναι επίσης δικαιούχος πολλών εναλλακτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, χωρίς ωστόσο το γεγονός αυτό να έχει καθοριστική σημασία για την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης.

2) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002

έχει την έννοια ότι:

στο πλαίσιο της εξέτασης του ζητήματος αν η εμφάνιση ενός προϊόντος υπαγορεύεται αποκλειστικά από την τεχνική λειτουργία του, το γεγονός ότι ο σχεδιασμός του προϊόντος παρέχει τη δυνατότητα πολυχρωμίας σχεδίου ή υποδείγματος δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη όταν η πολυχρωμία αυτή δεν προκύπτει από την καταχώριση του συγκεκριμένου σχεδίου ή υποδείγματος.

(¹) EE C 84 της 21.2.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV κατά Belgische Staat*

(Υπόθεση C-695/21, *Recreatieprojecten Zeeland* κ.λπ.) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών – Τυχρά παίγνια – Ρύθμιση κράτους μέλους προβλεπуща γενική απαγόρευση διαφημίσεως των καταστημάτων τυχερών παιγνίων – Αυτοδίκαιη παρέκκλιση από την εν λόγω απαγόρευση όσον αφορά τα καταστήματα που διαθέτουν άδεια εκμεταλλεύσεως χορηγηθείσα από τις αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους – Μη παροχή δυνατότητας παρεκκλίσεως όσον αφορά τα καταστήματα που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος)

(2023/C 155/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Recreatieprojecten Zeeland BV, Casino Admiral Zeeland BV, Supergame BV

κατά

Belgische Staat

Διατακτικό

Το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους βάσει της οποίας παρέχεται αυτοδικαίως στους επιχειρηματικούς φορείς εκμεταλλεύσεως περιορισμένου και ελεγχόμενου αριθμού καταστημάτων τυχερών παιγνίων τα οποία βρίσκονται στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους παρέκκλιση από την απαγόρευση διαφημίσεως που ισχύει εν γένει για τέτοια καταστήματα χωρίς να προβλέπεται η δυνατότητα των επιχειρηματικών φορέων εκμεταλλεύσεως καταστημάτων τυχερών παιγνίων τα οποία βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος να τύχουν παρεκκλίσεως για τους ίδιους σκοπούς.

(¹) EE C 84 της 21.2.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Francoise Grossetête κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-714/21 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Θεσμικό δίκαιο – Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Τροποποίηση του καθεστώτος προαιρετικής συμπληρωματικής συντάξεως – Ατομική απόφαση περί καθορισμού των δικαιωμάτων σε προαιρετική συμπληρωματική σύνταξη – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Αρμοδιότητα του προεδρείου του Κοινοβουλίου – Κεκτημένα δικαιώματα και προσδοκίες δικαιωμάτων – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου)

(2023/C 155/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Francoise Grossetête (εκπρόσωποι: E. Arnaldos Orts, abogado, F. Doumont, avocat, J. Martínez Gimeno και D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker, N. Görlitz και T. Lazian)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Francoise Grossetête στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 37 της 24.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2023 — Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-715/21 P και C-716/21 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Θεσμικό δίκαιο – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Τροποποίηση του καθεστώτος προαιρετικής συμπληρωματικής συντάξεως – Ατομική απόφαση περί καθορισμού των δικαιωμάτων σε προαιρετική συμπληρωματική σύνταξη – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Αρμοδιότητα του Προεδρείου του Κοινοβουλίου – Κεκτημένα δικαιώματα και προσδοκίες δικαιωμάτων – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου)

(2023/C 155/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Gerardo Galeote (C-715/21 P), Graham Watson (C-716/21 P) (εκπρόσωποι: E. Arnaldos Orts, abogado, F. Doumont, avocat, J. Martínez Gimeno και D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker, N. Görlitz και T. Lazian)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον Gerardo Galeote και τον Graham Watson στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 37 της 24.01.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kwizda Pharma GmbH κατά Landeshaupmann von Wien

(Υπόθεση C-760/21 ⁽¹⁾, Kwizda Pharma)

[Προδικαστική παραπομπή – Ασφάλεια των τροφίμων – Τρόφιμα – Κανονισμός (ΕΕ) 609/2013 – Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ' – Έννοια των «τροφίμων για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς» – Άλλες ιατρικώς καθορισμένες διατροφικές απαιτήσεις – Διαιτητική αγωγή – Τροποποίηση του διαιτολογίου – Θρεπτικά στοιχεία – Χρήση υπό ιατρική επίβλεψη – Συστατικά που δεν απορροφώνται ούτε μεταβολίζονται στον πεπτικό σωλήνα – Οριοθέτηση έναντι των φαρμάκων – Οριοθέτηση σε σχέση με τα συμπληρώματα διατροφής]

(2023/C 155/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kwizda Pharma GmbH

κατά

Landeshauptmann von Wien

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, σημείο 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, και το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 609/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για τα τρόφιμα τα οποία προορίζονται για βρέφη και μικρά παιδιά και για τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, και ως υποκατάστατα του συνόλου του διαιτολογίου για τον έλεγχο του σωματικού βάρους και για την κατάργηση της οδηγίας 92/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 96/8/ΕΚ, 1999/21/ΕΚ, 2006/125/ΕΚ και 2006/141/ΕΚ, της οδηγίας 2009/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 41/2009 και (ΕΚ) αριθ. 953/2009,

έχουν την έννοια ότι:

για τη διάκριση μεταξύ «φαρμάκων» και «τροφίμων για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς», τα οποία ορίζονται αντιστοίχως στις διατάξεις αυτές, πρέπει να εξετάζεται, με γνώμονα τη φύση και τα χαρακτηριστικά του οικείου προϊόντος, αν πρόκειται για τρόφιμο το οποίο προορίζεται για την κάλυψη ειδικών διατροφικών αναγκών ή για προϊόν το οποίο προορίζεται για την πρόληψη ή τη θεραπεία ανθρώπινων ασθενειών, για την αποκατάσταση, τη διόρθωση ή την τροποποίηση φυσιολογικών λειτουργιών με την ανάπτυξη φαρμακολογικής, ανοσολογικής ή μεταβολικής δράσης ή για την πραγματοποίηση ιατρικής διάγνωσης ή, ενδεχομένως, αν το οικείο προϊόν παρουσιάζεται ως έχον τέτοιο προορισμό.

- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 609/2013

έχει την έννοια ότι:

πρώτον, ο όρος «διαιτητική αγωγή» περιλαμβάνει τις οφειλόμενες σε ασθένεια, διαταραχή ή παθολογική κατάσταση ανάγκες των οποίων η ικανοποίηση είναι απαραίτητη για τον ασθενή από διατροφικής απόψεως, δεύτερον, ο χαρακτηρισμός ενός σκευάσματος ως «τροφίμου για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς» δεν μπορεί να τελεί υπό την προϋπόθεση ότι η ικανοποίηση των οφειλόμενων σε ασθένεια, διαταραχή ή παθολογική κατάσταση «διατροφικών αναγκών» επέρχεται και, κατά συνέπεια, η δράση του σκευάσματος αυτού αναπτύσσεται απαραίτητως κατά τη διάρκεια της πέψης ή κατόπιν αυτής και, τρίτον, η φράση «απλή τροποποίηση του συνήθους διαιτολογίου» περιλαμβάνει τόσο τις περιπτώσεις στις οποίες η τροποποίηση του διαιτολογίου είναι αδύνατη ή επικίνδυνη για τον ασθενή όσο και εκείνες στις οποίες ο ασθενής μπορεί μόνο με μεγάλη δυσκολία να ικανοποιήσει τις διατροφικές του ανάγκες με συνηθισμένα τρόφιμα.

3) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 609/2013

έχει την έννοια ότι:

για την εφαρμογή του κανονισμού αυτού, ο οποίος δεν ορίζει την έννοια του «θρεπτικού στοιχείου», πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο ορισμός της έννοιας αυτής κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ιθ', του κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές, την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1925/2006 και την κατάργηση της οδηγίας 87/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της οδηγίας 1999/10/ΕΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 2002/67/ΕΚ και 2008/5/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 608/2004 της Επιτροπής.

4) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 609/2013

έχει την έννοια ότι:

αφενός, ένα σκεύασμα πρέπει να χρησιμοποιείται υπό ιατρική επίβλεψη αν η σύσταση και η μεταγενέστερη αξιολόγηση από επαγγελματίες του τομέα της υγείας είναι αναγκαίες υπό το πρίσμα της διατηρητικής αγωγής ασθενούς για ορισμένη ασθένεια, διαταραχή ή παθολογική κατάσταση και υπό το πρίσμα της δράσης του σκευάσματος για τις διατροφικές ανάγκες του ασθενούς και για τον ίδιο τον ασθενή και, αφετέρου, η απαίτηση να μπορεί ένα σκεύασμα να χρησιμοποιηθεί μόνον «υπό ιατρική επίβλεψη» δεν αποτελεί προϋπόθεση για τον χαρακτηρισμό του σκευάσματος ως τροφίμου για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς.

5) Το άρθρο 2 της οδηγίας 2002/46 και το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 609/2013

έχουν την έννοια ότι:

τα «συμπληρώματα διατροφής» και τα «τρόφιμα για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς», που ορίζονται αντιστοίχως στις διατάξεις αυτές, αποτελούν έννοιες οι οποίες αποκλείονται αμοιβαίως και ότι είναι αναγκαίο να εκτιμάται κατά περίπτωση και βάσει των χαρακτηριστικών και των προϋποθέσεων χρήσης ενός σκευάσματος αν αυτό εμπίπτει στη μία ή στην άλλη έννοια.

(¹) ΕΕ C 138 της 28.3.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαρτίου 2023 [αίτηση του Oberlandesgericht Graz (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Διαδικασία αναγνώρισεως και εκτελέσεως ευρωπαϊκής εντολής έρευνας κατά της MS

[Υπόθεση C-16/22 (¹), Staatsanwaltschaft Graz (Υπηρεσία ποινικών φορολογικών υποθέσεων Ντύσσελντορφ)]

(Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία 2014/41/ΕΕ – Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου «δικαστική αρχή» – Άρθρο 2, στοιχείο γ' – Έννοια του όρου «αρχή έκδοσης» – Απόφαση εκδοθείσα από φορολογική αρχή χωρίς επικύρωση από δικαστή ή εισαγγελέα – Φορολογική αρχή η οποία έχει αναλάβει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της εισαγγελίας στο πλαίσιο ποινικής έρευνας επί φορολογικής υποθέσεως)

(2023/C 155/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Graz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

προσφεύγουσα: MS

παρισταμένων των: Staatsanwaltschaft Graz, Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 2, στοιχείο γ', σημείο i, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις,

έχουν την έννοια ότι:

- η φορολογική αρχή κράτους μέλους η οποία, μολονότι υπάγεται στην εκτελεστική εξουσία του κράτους αυτού, διεξάγει αυτόνομα, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ποινικές έρευνες επί φορολογικών υποθέσεων, αντί της εισαγγελίας και αναλαμβάνοντας τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δικαστική αρχή» και ως «αρχή έκδοσης», κατά την έννοια, αντιστοίχως, της πρώτης και της δεύτερης από τις ανωτέρω διατάξεις·
- αντιθέτως, μια τέτοια διοικητική αρχή δύναται να εμπίπτει στην έννοια της «αρχής έκδοσης», κατά το άρθρο 2, στοιχείο γ', σημείο ii, της εν λόγω οδηγίας, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στη διάταξη αυτή.

(¹) EE C 138 της 28.3.2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2023 [αίτηση του Rada Úradu pre verejné obstarávanie (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HOREZZA a.s. κατά Úrad pre verejné obstarávanie

(Υπόθεση C-520/22 (¹), Horezza)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Έννοια του όρου «δικαστήριο» – Όργανο προσφυγών εθνικού φορέα ελέγχου των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων – Ανεξαρτησία – Αρχή η οποία έχει την ιδιότητα τρίτου έναντι της αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση – Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)

(2023/C 155/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Rada Úradu pre verejné obstarávanie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HOREZZA a.s.

κατά

Úrad pre verejné obstarávanie

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Rada Úradu pre verejné obstarávanie (αρμόδια για τις δημόσιες συμβάσεις ρυθμιστική αρχή, Σλοβακία), με απόφαση της 3ης Αυγούστου 2022, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) Ημερομηνία καταθέσεως: 4 Αυγούστου 2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2023 [αίτηση του Rada Úradu pre verejné obstarávanie (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KONŠTRUKTA — Defence a.s. κατά Úrad pre verejné obstarávanie

(Υπόθεση C-521/22 (¹), Konštrukta — Defence)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Έννοια του όρου «δικαστήριο» – Όργανο προσφυγών εθνικού φορέα ελέγχου των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων – Ανεξαρτησία – Αρχή η οποία έχει την ιδιότητα τρίτου έναντι της αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση – Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)

(2023/C 155/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Rada Úradu pre verejné obstarávanie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

KONŠTRUKTA — Defence a.s.

κατά

Úrad pre verejné obstarávanie

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Rada Úradu pre verejné obstarávanie (αρμόδια για τις δημόσιες συμβάσεις ρυθμιστική αρχή, Σλοβακία), με απόφαση της 3ης Αυγούστου 2022, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) Ημερομηνία καταθέσεως: 4 Αυγούστου 2022.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Prahova (Ρουμανία) στις
18 Οκτωβρίου 2022 — SC Bitulpetroleum Serv SRL κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice
Prahova — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești**

(Υπόθεση C-657/22)

(2023/C 155/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Prahova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC Bitulpetroleum Serv SRL

Καθής: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνουν στην αρχή της αναλογικότητας και στο [άρθρο] 2, παράγραφος 3, στο [άρθρο] 5 και στο [άρθρο] 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/96/EK (¹) εθνικές διατάξεις και πρακτικές όπως οι επίμαχες στην υπό κρίση υπόθεση, κατά τις οποίες η εκ νέου εισαγωγή σε φορολογική αποθήκη καυσίμου θέρμανσης (πετρελαίου θέρμανσης) [συνιστά], ελλείψει τελωνειακού ελέγχου, ενδεχόμενη παράβαση του καθεστώτος αποθήκευσης [η οποία] δικαιολογεί την επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης βάσει του συντελεστή που προβλέπεται για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης –καύσιμο του οποίου [ο ειδικός φόρος κατανάλωσης είναι] περισσότερες από 21 φορές υψηλότερος από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης;
- 2) Αντιβαίνουν στην αρχή της αναλογικότητας, στην αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ και στα [άρθρα] 2, 250 και 273 της οδηγίας 2006/112/EK (²) εθνικές διατάξεις και πρακτικές όπως οι επίμαχες στην υπό κρίση υπόθεση, κατά τις οποίες επιβάλλεται ΦΠΑ επί των πρόσθετων ποσών ειδικού φόρου κατανάλωσης πετρελαίου εσωτερικής καύσης τα οποία έχει καθορίσει η φορολογική αρχή ως κύρωση για την παράβαση του καθεστώτος τελωνειακής επιτήρησης εκ μέρους του υποκειμένου στον φόρο, λόγω της εκ νέου εισαγωγής σε αποθήκη, από τον υποκείμενο στον φόρο, ενεργειακών προϊόντων τύπου πετρελαίου θέρμανσης, για τα οποία είχε ήδη καταβληθεί ειδικός φόρος κατανάλωσης, τα οποία οι πελάτες αρνήθηκαν να παραλάβουν και τα οποία παραμένουν άθικτα και [έχουν αποθηκευθεί] έως τον προσδιορισμό [νέου] αγοραστή;

(¹) Οδηγία 2003/69/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2003, L 283, σ. 51).

(²) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Κάτω Χώρες)
στις 14 Δεκεμβρίου 2022 — XX κατά *Inspecteur van de Belastingdienst***

(Υπόθεση C-782/22)

(2023/C 155/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: XX

Εφεσίβλητος: *Inspecteur van de Belastingdienst*

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε νομοθεσία όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, βάσει της οποίας τα μερίσματα που διανέμονται από εταιρίες εγκατεστημένες στις Κάτω Χώρες (εισηγμένες στο χρηματιστήριο) σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, η οποία έχει επενδύσει για την κάλυψη μελλοντικών δεσμεύσεων πληρωμής, μεταξύ άλλων, σε μετοχές των (εισηγμένων στο χρηματιστήριο) εταιριών αυτών, υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή με συντελεστή 15 % επί του ακαθάριστου ποσού των εν λόγω διανομών, ενώ, υπό παρόμοιες κατά τα λοιπά περιστάσεις, δεν θα επιβαλλόταν καμία φορολογική επιβάρυνση επί των διανεμηθέντων σε εταιρία εγκατεστημένη στις Κάτω Χώρες μερισμάτων, διότι κατά τον υπολογισμό της βάσης επιβολής του φόρου επί των κερδών στον οποίο θα υπέκειτο η τελευταία αυτή εταιρία συνυπολογίζονται οι δαπάνες που προκύπτουν από την αύξηση των μελλοντικών δεσμεύσεων πληρωμής της εταιρίας, η οποία αντιστοιχεί σχεδόν εξ ολοκλήρου στη (θετική) μεταβολή της αξίας των επενδύσεων, ακόμη και αν η είσπραξη μερισμάτων αυτή καθεαυτήν δεν συνεπάγεται μεταβολή της αξίας των εν λόγω δεσμεύσεων;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Finanzgericht Hamburg* (Γερμανία) στις
28 Δεκεμβρίου 2022 — G.A. κατά *Hauptzollamt Braunschweig***

(Υπόθεση C-791/22, *Hauptzollamt Braunschweig*)

(2023/C 155/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: G.A.

Καθού: *Hauptzollamt Braunschweig*

Προδικαστικό ερώτημα

Προσκρούει στην οδηγία 2006/112/EK⁽¹⁾, και ιδίως στα άρθρα 30 και 60 αυτής, εθνική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιτρέπει την αναλογική εφαρμογή του άρθρου 215, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92⁽²⁾ επί του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca (Ισπανία) στις 12 Ιανουαρίου 2023 — Eventmedia Soluciones SL κατά Air Europa Líneas Aéreas SAU

(Υπόθεση C-11/23, Eventmedia Soluciones)

(2023/C 155/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Eventmedia Soluciones SL

Εναγόμενη: Air Europa Líneas Aéreas SAU

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί ως μη επιτρεπόμενη αποποίηση, κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η συμπερίληψη στη σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς ρήτρας όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία περιορίζει τις υποχρεώσεις του μεταφορέα, καθόσον περιορίζει τη δυνατότητα των επιβατών να λάβουν αποζημίωση λόγω ματαίωσης πτήσης δια εκχωρήσεως της απαίτησής τους;
- 2) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, την έννοια ότι η καταβολή αποζημίωσης λόγω ματαίωσης πτήσης η οποία βαρύνει τον πραγματικό μεταφορέα είναι υποχρέωση που επιβάλλεται από τον κανονισμό ανεξαρτήτως της ύπαρξης σύμβασης μεταφοράς με τον επιβάτη και της υπαίτιας μη εκπλήρωσης των συμβατικών υποχρεώσεων του αερομεταφορέα;

Επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίμαχη ρήτρα δεν συνιστά μη επιτρεπόμενη αποποίηση κατά το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ή εκτιμήσει ότι το δικαίωμα αποζημίωσης έχει συμβατικό χαρακτήρα, υποβάλλεται το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

- 3) Έχουν το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽²⁾, την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται αγωγής με την οποία ασκείται το δικαίωμα αποζημίωσης λόγω ματαίωσης πτήσης, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, οφείλει να ελέγχει αυτεπαγγέλτως τον ενδεχόμενο καταχρηστικό χαρακτήρα ρήτρας περιληφθείσας στη σύμβαση μεταφοράς βάσει της οποίας ο επιβάτης δεν δικαιούται να εκχωρήσει τα δικαιώματά του, όταν η αγωγή ασκείται από τον εκδοχέα, ο οποίος, εν αντιθέσει προς τον εκχωρητή, δεν έχει την ιδιότητα του καταναλωτή ή του χρήστη;
- 4) Εάν ο ως άνω έλεγχος πρέπει να διενεργείται αυτεπαγγέλτως, παύει να ισχύει η υποχρέωση ενημέρωσης του καταναλωτή και διαπίστωσης του αν επικαλείται τον καταχρηστικό χαρακτήρα της ρήτρας ή του αν συγκατατίθεται σε αυτήν, λαμβανομένης υπόψη της βουλήσεώς του την οποία εκδήλωσε εκχωρώντας την απαίτησή του, κατά παράβαση της ενδεχομένως καταχρηστικής ρήτρας η οποία δεν επέτρεπε την εν λόγω εκχώρηση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Πολωνία) στις 18 Ιανουαρίου 2023 — F.S.A. κατά Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Υπόθεση C-18/23, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej)

(2023/C 155/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: F S.A.

Καθού: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) ⁽¹⁾, και ειδικότερα το άρθρο 29, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 18, 49 και 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία προβλέπει τυπικές προϋποθέσεις, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, για την απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πλην της Δημοκρατίας της Πολωνίας ή σε άλλο κράτος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, ήτοι την απαίτηση διαχειρίσεώς τους από εξωτερικές οντότητες οι οποίες ασκούν τις δραστηριότητές τους βάσει αδείας των αρμόδιων εποπτικών αρχών της χρηματοπιστωτικής αγοράς του κράτους στο οποίο είναι εγκατεστημένες;

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 302, σ. 32.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
19 Ιανουαρίου 2023 — ND κατά DR**

(Υπόθεση C-21/23, Lindenapotheker)

(2023/C 155/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενος και αναιρεσείων: ND

Ενάγων και αναιρεσίβλητος: DR

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται οι ρυθμίσεις του κεφαλαίου VIII του κανονισμού 2016/679 (Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων) ⁽¹⁾ προς εθνικές ρυθμίσεις οι οποίες —πέραν των εξουσιών παρεμβάσεως των αρμοδίων για την παρακολούθηση και τη διασφάλιση της εφαρμογής του κανονισμού εποπτικών αρχών και πέραν των δυνατοτήτων έννομης προστασίας των υποκειμένων των δεδομένων— αναγνωρίζουν σε ανταγωνιστές, στην περίπτωση παραβάσεων του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων, ενεργητική νομιμοποίηση προς άσκηση αγωγής κατά του παραβάτη ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων επί τη βάσει της απαγορεύσεως των αθεμίτων εμπορικών πρακτικών;
- 2) Αποτελούν τα δεδομένα τα οποία οι πελάτες φαρμακοποιού, ο οποίος εμφανίζεται ως πωλητής σε διαδικτυακή πλατφόρμα πωλήσεων, εισάγουν στην πλατφόρμα αυτή κατά την παραγγελία φαρμάκων που διατίθενται μεν αποκλειστικά από φαρμακεία, πλην όμως δεν απαιτούν ιατρική συνταγή (όνομα του πελάτη, διεύθυνση παραδόσεως και πληροφορίες αναγκαίες για την εξατομίκευση του παραγγελλθέντος φαρμάκου που διατίθεται αποκλειστικά από φαρμακεία), δεδομένα που αφορούν την υγεία κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων καθώς και δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που παρέχουν πληροφορίες για την υγεία κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46 ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/EK (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) στις 23 Ιανουαρίου 2023 — FV κατά Caisse pour l'avenir des enfants

(Υπόθεση C-27/23, Hocinx) ⁽¹⁾

(2023/C 155/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: FV

Αναρρεσίβλητο: Caisse pour l'avenir des enfants

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνουν στην αρχή της ίσης μεταχείρισης που κατοχυρώνεται δυνάμει του άρθρου 45 ΣΛΕΕ και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 ⁽²⁾, στο άρθρο 67 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽³⁾, και στο άρθρο 60 του κανονισμού 987/2009 ⁽⁴⁾, οι διατάξεις κράτους μέλους σύμφωνα με τις οποίες οι μεθοριακοί εργαζόμενοι δεν δικαιούνται οικογενειακό επίδομα που συνδέεται με την άσκηση, από αυτούς, μισθωτής δραστηριότητας στο εν λόγω κράτος μέλος, για ανήλικο που έχει τοποθετηθεί, με δικαστική απόφαση, σε αυτούς, ενώ όλοι οι ανήλικοι που είναι τοποθετημένοι με δικαστική απόφαση και διαμένουν στο εν λόγω κράτος μέλος δικαιούνται το επίδομα αυτό που καταβάλλεται στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί η επιμέλεια του ανήλικου και του οποίου η κατοικία ή έδρα αποτελεί επίσης τη νόμιμη κατοικία και τον τόπο πραγματικής και συνεχούς διαμονής του ανήλικου; Ασκήει επιρροή στην απάντηση στο ως άνω προδικαστικό ερώτημα το γεγονός ότι ο μεθοριακός εργαζόμενος φροντίζει για τη συντήρηση του ανήλικου;

⁽¹⁾ Η ονομασία της παρούσας υπόθεσης είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός 987/2009 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2009, L 284, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις 24 Ιανουαρίου 2023 — AA AG κατά VM, AG GmbH

(Υπόθεση C-33/23, Schwarzder) ⁽¹⁾

(2023/C 155/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: AA AG

Εφεσίβλητοι: VM, AG GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽²⁾, σε συνδυασμό με τη συμφωνία αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας της 21ης Ιουνίου 1999, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2/2010 της Επιτροπής Αερομεταφορών Κοινότητας/Ελβετίας της 26ης Νοεμβρίου 2010 ⁽³⁾, την έννοια ότι πτήση που αποτελείται από δύο σκέλη με αναχώρηση από το έδαφος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, ενδιάμεση στάση στο έδαφος κράτους μέλους και προορισμό στο έδαφος τρίτης χώρας (την οποία εκτελεί επιπλέον κοινοτικός αερομεταφορέας) πρέπει να θεωρείται ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών;

- 2) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, σε συνδυασμό με τη συμφωνία αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας (συμφωνία αεροπορικών μεταφορών) της 21ης Ιουνίου 1999, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2/2010 της Επιτροπής Αερομεταφορών Κοινότητας/Ελβετίας της 26ης Νοεμβρίου 2010, την έννοια ότι πτήση που αποτελείται από δύο σκέλη με αναχώρηση από το έδαφος τρίτης χώρας, ενδιάμεση στάση στο έδαφος κράτους μέλους και προορισμό στο έδαφος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, την οποία εκτελεί κοινοτικός αερομεταφορέας, πρέπει να θεωρείται ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004;

(¹) Η ονομασία της παρούσας υποθέσεως είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός από τους διαδίκους.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

(³) Απόφαση 2/2010 της Μεικτής Επιτροπής Αερομεταφορών Κοινότητας/Ελβετίας που έχει συσταθεί βάσει της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, της 26ης Νοεμβρίου 2010, η οποία αντικαθιστά το παράρτημα της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας (ΕΕ 2010, L 347, σ. 54).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Koszalinie (Πολωνία) στις
24 Ιανουαρίου 2023 — RF κατά Getin Noble Bank S.A.**

(Υπόθεση C-34/23, Getin Noble Bank)

(2023/C 155/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Koszalinie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: RF

Εναγομένη: Getin Noble Bank S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Αφορά η απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 70, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (¹), μόνον τη δυνατότητα αναγκαστικής εκτέλεσης συμφωνιών παροχής ασφάλειας για την εξασφάλιση χρηματικής απαίτησης ή και την περίπτωση κινήσεως οποιασδήποτε διαδικασίας για την εξασφάλιση απαιτήσεων κατά οντότητας η οποία τελεί υπό αναγκαστική εξυγίανση;

(¹) ΕΕ 2014, L 173, σ. 190.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις
25 Ιανουαρίου 2023 — Agenzia delle Entrate κατά PR**

(Υπόθεση C-37/23, Giocevi (¹))

(2023/C 155/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Agenzia delle Entrate

Αναιρεσίβλητη: PR

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται οι αρχές που διατυπώθηκαν στη διάταξη Agenzia delle Entrate κατά Nuova Invincibile srl, C-82/14, EU: C:2015:510, καθώς και στην απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-132/06, EU:C:2008:412, σε νομοθετική διάταξη, όπως αυτή που απορρέει από το άρθρο 33, παράγραφος 28, του legge n. 183 del 2011 (νόμου 183/2011), η οποία επιτρέπει στους φορολογούμενους να λάβουν επιστροφή, σε ποσοστό 60 %, του ΦΠΑ που κατέβαλαν κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ Απριλίου 2009 και Δεκεμβρίου 2010 λόγω του σεισμού που έπληξε την περιοχή του Αμπρούτσο στις 6 Απριλίου 2009;

(¹) Το όνομα της παρούσας υπόθεσης είναι ψευδώνυμο. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός από τους διαδίκους της δίκης.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel* (Βέλγιο) στις 31 Ιανουαρίου 2023 — A, B, C, D κατά *MS Amlin Insurance SE*

(Υπόθεση C-45/23, *MS Amlin Insurance*)

(2023/C 155/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: A, B, C, D

Εναγομένη: *MS Amlin Insurance SE*

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι η προβλεπόμενη από αυτό εγγύηση για την επιστροφή του συνόλου των ποσών που έχουν καταβληθεί από ή για λογαριασμό των ταξιδιωτών ισχύει και στην περίπτωση που ο ταξιδιώτης καταγγείλει τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού λόγω αναπόφευκτων και έκτακτων περιστάσεων κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, ο δε διοργανωτής κατέστη αφερέγγυος μετά τη λύση της συμβάσεως οργανωμένου ταξιδιού για τον λόγο αυτόν, αλλά πριν από την πραγματική επιστροφή των εν λόγω ποσών στον ταξιδιώτη, γεγονός που συνεπάγεται ότι ο ταξιδιώτης υφίσταται οικονομική ζημία και, κατά συνέπεια, φέρει τον οικονομικό κίνδυνο σε περίπτωση αφερέγγυτητας του διοργανωτή;

(¹) ΕΕ 2015, L 326, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Upravno sodišče Republike Slovenije* (Σλοβενία) στις 6 Φεβρουαρίου 2023 — Υ.Ν. κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-58/23, *Abboudnam* (¹))

(2023/C 155/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Upravno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Υ. Ν.

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 46, παράγραφος 4, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη ⁽³⁾, την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνικό δικονομικό κανόνα όπως το άρθρο 70, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του ΖΜΖ-1, που προβλέπει, για την άσκηση προσφυγής κατά αποφάσεως με την οποία η αρμόδια αρχή απορρίπτει αίτηση ως προδήλως αβάσιμη στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας, αποκλειστική προθεσμία τριών ημερών από την κοινοποίηση μιας τέτοιας αποφάσεως, περιλαμβανομένων των αργιών, με συνέπεια να μπορεί η προθεσμία να λήξει κατά το πέρασ της επόμενης εργάσιμης ημέρας;

(¹) Ως δηλωτικό της παρούσας υποθέσεως χρησιμοποιείται πλασματική ονομασία, η οποία δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κάποιου εκ των διαδίκων της κύριας δίκης.

(²) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

(³) Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2012, C 326, σ. 391).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
8 Φεβρουαρίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά S.Z.**

(Υπόθεση C-67/23, W. GmbH)

(2023/C 155/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Κατηγορούμενος: S.Z.

Διάδικος ως προς τη δήμηση: W. GmbH.

Έτερος παριστάμενος: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof.Z.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο όρος «καταγωγής Βιρμανίας/Μιανμάρ» του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο i, του κανονισμού (ΕΚ) 194/2008 ⁽¹⁾ την έννοια ότι καμία από τις κατωτέρω αναφερόμενες πράξεις μεταποίησης σε τρίτη χώρα (εν προκειμένω: την Ταϊβάν) κορμών teak που έχουν καλλιεργηθεί στην Μιανμάρ δεν είχε ως συνέπεια τη μεταβολή της καταγωγής τους, επομένως τα αντιστοιχώς μεταποιηθέντα ξύλα teak συνέχιζαν να αποτελούν «εμπορεύματα καταγωγής Βιρμανίας/Μιανμάρ»:

— κλάδεμα και ξεφλούδισμα κορμών teak·

— πριόνισμα κορμών teak σε καδρόνια teak (κορμοί χωρίς κλαδιά και ξεφλουδισμένοι καθώς και κορμοί πριονισμένοι σε ξύλινα ορθογώνια παραλληλεπίπεδα)·

— πριόνισμα κορμών teak σε σανίδες ή ταινίες (πριστή ξυλεία);

- 2) Έχει ο όρος «έχουν εξαχθεί από τη Βιρμανία/Μιανμάρ» του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 194/2008 την έννοια ότι περιλαμβάνει μόνον εμπορεύματα που εισήχθησαν απευθείας από τη Μιανμάρ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έτσι ώστε εμπορεύματα τα οποία μεταφέρθηκαν αρχικώς σε τρίτη χώρα (εν προκειμένω: την Ταϊβάν) και στη συνέχεια μεταφέρθηκαν από εκεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν υπάγονταν στη ρύθμιση και μάλιστα ανεξάρτητα από το αν υποβλήθηκαν στην τρίτη χώρα σε μεταποίηση ή επεξεργασία που προσδίδει την καταγωγή;

- 3) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο i, του κανονισμού (ΕΚ) 194/2008 την έννοια ότι πιστοποιητικό καταγωγής που έχει εκδοθεί από τρίτη χώρα (εν προκειμένω: την Ταϊβάν), σύμφωνα με το οποίο προιονισμένοι κορμοί teak που προέρχονται από τη Μιανμάρ θα είχαν αποκτήσει μέσω της μεταποίησης τους στην τρίτη χώρα την καταγωγή της χώρας αυτής, δεν είναι δεσμευτικό προκειμένου να κριθεί αν υπήρξε παράβαση της απαγορεύσεως εισαγωγής του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 194/2008;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 194/2008 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2008, για την ανανέωση της ισχύος και την ενίσχυση των περιοριστικών μέτρων κατά της Βιρμανίας/Μιανμάρ και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 817/2006 (ΕΕ 2008, L 66, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις
14 Φεβρουαρίου 2023 — FJ κατά Agrárminiszter**

(Υπόθεση C-79/23, Kaszamács (¹))

(2023/C 155/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: FJ

Καθού: Agrárminiszter

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί η έννοια της πράξης διαπίστωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (²), να ληφθεί υπόψη για την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 58, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009 (³);
- Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί, με βάση τον ορισμό της πράξης διαπίστωσης του άρθρου 35 του κανονισμού 1290/2005, ότι ως ημερολογιακό έτος της πρώτης διοικητικής ή δικαστικής πράξης διαπίστωσης νοείται το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο η αρχή η οποία επιλήφθηκε της διοικητικής διαδικασίας που κινήθηκε συνεπεία της αίτησης
 - διενήργησε την πρώτη πράξη συλλογής αποδεικτικών στοιχείων, στο πλαίσιο της οποίας διαπιστώθηκε ότι έχει διαπραχθεί παρατυπία, δηλαδή εν προκειμένω το έτος σύνταξης της έκθεσης σχετικά με τα πορίσματα του επιτόπιου ελέγχου, ή
 - εξέδωσε την πρώτη απόφαση επί της ουσίας βάσει της εν λόγω πράξης συλλογής αποδεικτικών στοιχείων ή
 - εξέδωσε στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας την τελική και μη υποκείμενη σε προσβολή απόφαση που διατάσσει τον αποκλεισμό από τη λήψη της ενίσχυσης;
- Επηρεάζει την απάντηση στο προηγούμενο προδικαστικό ερώτημα το γεγονός ότι η έγγραφη εκτίμηση που αποτελεί την πράξη διαπίστωσης ενδέχεται να αναιρείται ή να αναθεωρηθεί μεταγενέστερα συνεπεία του δικαιώματος άσκησης προσφυγής το οποίο απονέμει η νομοθεσία στον ενδιαφερόμενο και όχι λόγω μεταβολών της διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας;
- Στην περίπτωση που ως ημερολογιακό έτος της πράξης διαπίστωσης νοείται το έτος της πρώτης πράξης συλλογής αποδεικτικών στοιχείων και, όπως εν προκειμένω, η πράξη αυτή συνίσταται σε επιτόπιο έλεγχο που πραγματοποιήθηκε σε πλείονα χρονικά σημεία, πρέπει να θεωρηθεί ως πρώτη πράξη συλλογής αποδεικτικών στοιχείων του άρθρου 35 του κανονισμού 1290/2005 ο πρώτος επιτόπιος έλεγχος της αρχής ή ο τελευταίος επιτόπιος έλεγχος της αρχής, στο πλαίσιο του οποίου συνεκτιμήθηκαν οι παρατηρήσεις και τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε ο ενδιαφερόμενος;

5. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, αλλάζει ως εκ τούτου το περιεχόμενο της έννοιας της πράξης διαπίστωσης που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 58, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1122/2009;

(¹) Η ονομασία της παρούσας υπόθεσης είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός από τους διαδίκους.

(²) ΕΕ 2005, L 209, σ. 1.

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1122/2009 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση, τη διαφοροποίηση και το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό, καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοινικό τομέα (ΕΕ 2009, L 316, σ. 65).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις
14 Φεβρουαρίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά V. S.**

(Υπόθεση C-80/23, Ministerstvo na vatreshnite raboti)

(2023/C 155/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούμενη: V. S.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πληρούνται η απαίτηση να εξετάζεται η ύπαρξη «απόλυτης αναγκαιότητας» που προβλέπεται στο άρθρο 10 της οδηγίας 2016/680 (¹), όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο στη σκέψη 133 της αποφάσεως [της 26ης Ιανουαρίου 2023, Ministerstvo na vatreshnite raboti, C-205/21 (²)], στην περίπτωση που η εξέταση διενεργείται, αποκλειστικά και μόνο, βάσει της διάταξης περί απαγγελίας της επίσημης κατηγορίας κατά προσώπου και βάσει της έγγραφης δήλωσής του περί μη συναίνεσης στη συλλογή των βιομετρικών και γενετικών δεδομένων του ή απαιτείται από το δικαστήριο να έχει ενώπιόν του όλα τα στοιχεία της δικογραφίας τα οποία, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τίθενται στη διάθεσή του σε περίπτωση αίτησης για τη χορήγηση αδείας για τη διενέργεια ερευνών που θίγουν την ιδιωτική ζωή φυσικών προσώπων, όταν η αίτηση αυτή υποβάλλεται στο πλαίσιο ποινικής υποθέσεως;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, δύναται το δικαστήριο, αφού λάβει γνώση της δικογραφίας, να εξετάσει επίσης, στο πλαίσιο της εκτίμησης της ύπαρξης «απόλυτης αναγκαιότητας» κατά την έννοια του άρθρου 10, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, στοιχείο α', της οδηγίας 2016/680, το κατά πόσον υφίστανται σοβαροί λόγοι να θεωρηθεί ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε το ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στο κατηγορητήριο;

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ 2016, L 119, σ. 89).

(²) ΕΥ:C:2023:49.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) στις
15 Φεβρουαρίου 2023 — Ε.Ν.Ι., Υ.Κ.Ι. κατά HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG**

(Υπόθεση C-86/23, HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung)

(2023/C 155/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven kasatsionen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: E.N.I., Y.K.I.

Ανααιρεσίβλητη: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (κανονισμός Ρώμη II), την έννοια ότι μπορεί να θεωρηθεί ως διάταξη αμέσου εφαρμογής κατά την έννοια του άρθρου αυτού διάταξη εθνικού δικαίου όπως η εξεταζόμενη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει την εφαρμογή θεμελιώδους αρχής του δικαίου του κράτους μέλους, όπως η αρχή του εύλογου χαρακτήρα, κατά τον καθορισμό της αποζημίωσης για μη υλική ζημία στις περιπτώσεις όπου ο θάνατος συγγενών έχει προκληθεί από αδικοπραξία;

⁽¹⁾ ΕΕ 2007, L 199, σ. 40.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Σουηδία) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 — Parfümerie Akzente GmbH κατά KTF Organisation AB

(Υπόθεση C-88/23)

(2023/C 155/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Parfümerie Akzente GmbH

Εφεσίβλητη: KTF Organisation AB

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ ⁽¹⁾, λαμβανομένου υπόψη του δικαίου της Ένωσης εν γένει και της αποτελεσματικής εφαρμογής του, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία συνεπάγεται τη μη εφαρμογή εθνικών διατάξεων που εμπίπτουν στον συντονισμένο τομέα, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών διατάξεων εφαρμογής της οδηγίας 2005/29/ΕΚ ⁽²⁾, στην περίπτωση που ο πάροχος των υπηρεσιών είναι εγκατεστημένος και παρέχει υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος και δεν υπάρχουν απαιτήσεις εφαρμογής οποιασδήποτε εξαιρέσεως που να απορρέει από τις εθνικές εκείνες διατάξεις που εφαρμόζουν το άρθρο 3, παράγραφος 4, [της οδηγίας 2000/31/ΕΚ];
2. Καλύπτει ο συντονισμένος τομέας, δυνάμει της οδηγίας 2000/31/ΕΚ, τη διάθεση στην αγορά μέσω της ιστοσελίδας του πωλητή και την πώληση μέσω διαδικτύου προϊόντος το οποίο φέρεται να έχει επισημανθεί κατά παράβαση των απαιτήσεων που έχουν εφαρμογή στα αγαθά αυτά στο κράτος μέλος του αγοραστή καταναλωτή;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, εξαιρούνται επίσης και οι απαιτήσεις που εφαρμόζονται στην παράδοση και στα ίδια τα προϊόντα από τον συντονισμένο τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο η', σημείο ii, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ, στην περίπτωση που η παράδοση των ιδίων των προϊόντων αποτελεί αναγκαίο στάδιο της διαθέσεως στην αγορά και της πώλησής τους μέσω διαδικτύου ή θεωρείται ότι η παράδοση των ιδίων των προϊόντων αποτελεί παρεπόμενο και αναπόσπαστο στοιχείο της διαθέσεως στην αγορά και των πωλήσεων μέσω διαδικτύου;

4. Ποια βαρύτητα, εφόσον υπάρχει, έχει το γεγονός ότι οι απαιτήσεις που έχουν εφαρμογή στα ίδια τα προϊόντα απορρέουν από εθνικές διατάξεις οι οποίες εφαρμόζουν και συμπληρώνουν τομεακή νομοθεσία της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/324/ΕΟΚ ⁽³⁾ και του άρθρου 19, παράγραφος 5, του κανονισμού 1223/2009 ⁽⁴⁾ και σημαίνουν ότι οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τα προϊόντα πρέπει να πληρούνται προκειμένου τα αγαθά αυτά να μπορούν να διατεθούν στην αγορά ή να παραδοθούν σε τελικούς καταναλωτές στο κράτος μέλος, όσον αφορά την εξέταση του δευτέρου και τρίτου ερωτήματος;

- (¹) Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ 2000 L 178, σ. 1).
- (²) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ 2005 L 149, σ. 22).
- (³) Οδηγία 75/324/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στις συσκευές αερολυμάτων (αεροζόλ) (ΕΕ 1975 L 147, σ. 40).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ 2009 L 342, σ. 59).

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2023 η PNB Banka AS κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-275/19, PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση C-99/23 P)

(2023/C 155/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: PNB Banka AS (εκπρόσωπος: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ, κοινοποιηθείσα με έγγραφο της 14ης Φεβρουαρίου 2019, για τη διεξαγωγή επιτόπιας επιθεώρησης στις εγκαταστάσεις της αναιρεσείουσας·
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα και στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας, και
- κατά το μέτρο που το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί της ουσίας, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν και μόνον λόγο ισχυριζόμενη ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει διαδικαστική πλημμέλεια καθώς το Γενικό Δικαστήριο δεν αντιμετώπισε με τον δέοντα τρόπο το ζήτημα της εκπροσώπησης της αναιρεσείουσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον έκρινε ότι ζήτημα σχετικό με τον σεβασμό της ακεραιότητας της διαδικασίας ενώπιόν του δεν αποτελεί πρόβλημα εφόσον μπορεί να υποστηριχθεί ότι το πρόβλημα αυτό δεν θα υπήρχε αν, υποθετικά, η Λεττονία είχε συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της. Ως εκ τούτου, παραβίασε την αρχή που απαιτεί η έννομη προστασία να μην είναι απλώς θεωρητική ή κενή περιεχομένου και συνεπώς παρέβη το άρθρο 47 του Χάρτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2023 η PNB Banka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-301/19, PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση C-100/23 P)

(2023/C 155/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: PNB Banka AS (εκπρόσωπος: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ, κοινοποιηθείσα με έγγραφο της 1ης Μαρτίου 2019, με την οποία η ανααιρεσείουσα χαρακτηρίζεται ως σημαντική οντότητα που τελεί υπό την άμεση προληπτική της εποπτεία·
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ανααιρεσείουσα και στα έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας, και
- κατά το μέτρο που το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί της ουσίας, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως ανατρέσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει έναν και μόνον λόγο ισχυριζόμενη ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει διαδικαστική πλημμέλεια καθώς το Γενικό Δικαστήριο δεν αντιμετώπισε με τον δέοντα τρόπο το ζήτημα της εκπροσώπησης της ανααιρεσείουσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον έκρινε ότι ζήτημα σχετικό με τον σεβασμό της ακεραιότητας της διαδικασίας ενώπιον του δεν αποτελεί πρόβλημα εφόσον μπορεί να υποστηριχθεί ότι το πρόβλημα αυτό δεν θα υπήρχε αν, υποθετικά, η Λεττονία είχε συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της. Ως εκ τούτου, παραβίασε την αρχή που απαιτεί η έννομη προστασία να μην είναι απλώς θεωρητική ή κενή περιεχομένου και συνεπώς παρέβη το άρθρο 47 του Χάρτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2023 η PNB Banka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-330/19, PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση C-101/23 P)

(2023/C 155/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: PNB Banka AS (εκπρόσωπος: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση, κοινοποιηθείσα με έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2019, με την οποία η ΕΚΤ αποφάσισε να αντιταχθεί στην πράξη απόκτησης ειδικών συμμετοχών B·

- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα και στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας, και
- κατά το μέτρο που το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί της ουσίας, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν και μόνον λόγο ισχυριζόμενη ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει διαδικαστική πλημμέλεια καθώς το Γενικό Δικαστήριο δεν αντιμετώπισε με τον δέοντα τρόπο το ζήτημα της εκπροσώπησης της αναιρεσείουσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον έκρινε ότι ζήτημα σχετικό με τον σεβασμό της ακεραιότητας της διαδικασίας ενώπιον του δεν αποτελεί πρόβλημα εφόσον μπορεί να υποστηριχθεί ότι το πρόβλημα αυτό δεν θα υπήρχε αν, υποθετικά, η Λεττονία είχε συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της. Ως εκ τούτου, παραβίασε την αρχή που απαιτεί η έννομη προστασία να μην είναι απλώς θεωρητική ή κενή περιεχομένου και συνεπώς παρέβη το άρθρο 47 του Χάρτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2023 η PNB Banka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-230/20, PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση C-102/23 P)

(2023/C 155/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: PNB Banka AS (εκπρόσωπος: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), Δημοκρατία της Λεττονίας

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 17ης Φεβρουαρίου 2020, ECB-SSM-220-LVPNB-1, WHD-2019-0016, περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της αναιρεσείουσας ως πιστωτικού ιδρύματος·
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας και στα έξοδα της παρούσας αναιρέσεως, και
- στον βαθμό που το Δικαστήριο δεν μπορεί να αποφανθεί επί της ουσίας, να παραπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε εσφαλμένα το ζήτημα της εκπροσώπησης της αναιρεσείουσας. Ο λόγος αυτός αποτελείται από τρία σκέλη.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο κακώς απέκλεισε από την ανάλυσή του το πρώτο μέρος της διαδικασίας ανάκλησης της άδειας, δηλαδή την προετοιμασία της απόφασης από την αρμόδια εθνική αρχή.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως την απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2019, ΕΚΤ κ.λπ. κατά *Trasta Komercbanka* κ.λπ. (C-663/17 P, C-665/17 P και C-669/17 P, EU:C:2019:923), θεωρώντας ότι με την απόφαση αυτή τροποποιήθηκε η νομοθεσία και μη αποφαινόμενο, συνεπακόλουθα, ότι η ΕΚΤ όφειλε να επανορθώσει την προηγούμενη μη συμμόρφωση με τις αρχές που καθιερώθηκαν με την εν λόγω απόφαση.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την ανάλυση της συμπεριφοράς της ΕΚΤ μετά την αλλαγή της θέσης της κατόπιν της απόφασης της 5ης Νοεμβρίου 2019, ΕΚΤ κ.λπ. κατά Trasta Komerbanka κ.λπ. (C-663/17 P, C-665/17 P και C 669/17 P, EU:C:2019:923). Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ δεν εφάρμοσε καλόπιστα την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει διαδικαστική πλημμέλεια, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε εσφαλμένως το ζήτημα της εκπροσώπησης της αναιρεσείουσας στην ενώπιον του δίκη.

Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι ένα ζήτημα που αφορά την ακεραιότητα της ενώπιον του διαδικασίας δεν είναι προβληματικό εφόσον μπορεί να υποστηριχθεί ότι το πρόβλημα αυτό δεν θα υπήρχε αν, υποθετικά, η Λετονία είχε συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις της. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε έτσι την αρχή ότι η δικαστική προστασία δεν πρέπει να είναι καθαρά θεωρητική και πλασματική και, ως εκ τούτου, παραβίασε το άρθρο 47 του Χάρτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2023 η Trasta Komerbanka AS κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έννατο κλήμα) στις 30 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-698/16, Trasta Komerbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση C-103/23 P)

(2023/C 155/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Trasta Komerbanka AS (εκπρόσωπος: A. Rasa)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Δημοκρατία της Λεττονίας, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να υποχρεώσει την ΕΚΤ σε καταβολή χρηματικής ικανοποίησης για τη βλάβη την οποία υπέστη η αναιρεσείουσα συνεπεία της απόφασης της ΕΚΤ περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της στις 3 Μαρτίου 2016 καθώς και της συναφούς συμπεριφοράς που εκτίθεται στην αίτηση αναιρέσεως·
- να κρίνει ότι η υλική ζημία ανέρχεται σε τουλάχιστον 162 εκατομμύρια ευρώ πλέον αντισταθμιστικών τόκων από τις 3 Μαρτίου 2016 έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της προκείμενης υπόθεσης και αντίστοιχων τόκων υπερημερίας από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης αυτής έως την πλήρη καταβολή του ποσού·
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα άρθρα 134 και 135 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σε σειρά δικονομικών σφαλμάτων, τα οποία αποτελούν λόγους για την αναίρεση της εν λόγω απόφασης.

Η αναιρεσείουσα επικαλείται προσβολή του δικαιώματός της σε δίκαιη δίκη καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι υφίστανται αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον ο O. Behrends τελούσε σε κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων εκπροσωπώντας παράλληλα την Trasta Komerbanka AS και άλλους ενάγοντες στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Επίσης, σύμφωνα με το λεττονικό δίκαιο, η δίκη μπορεί να συνεχιστεί από τους κληρονόμους του Igor Buimisters.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσβάλλει, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, τα δικαιώματα τρίτων και δη των πιστωτών της Trasta Komerbanka AS, καθόσον την καταδικάζει να φέρει τα δικαστικά έξοδα. Επομένως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει τα δικαιώματα τρίτων οι οποίοι δεν έχουν δικαίωμα να μετάσχουν στην ένδικη διαδικασία.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Μαρτίου 2023 η E. Breuninger GmbH & Co. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 21 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-260/21, E. Breuninger GmbH & Co. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-124/23 P)

(2023/C 155/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: E. Breuninger GmbH & Co. (εκπρόσωπος: R. Velte, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Δεκεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-260/21, Breuninger κατά Επιτροπής, κατά το μέρος που απέρριψε την προσφυγή και καταδίκασε την E. Breuninger GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδά της και στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,
- να αποφανθεί επί της ουσίας και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση· επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να μην αποφανθεί επί της διαφοράς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσως στηρίζεται σε τέσσερις λόγους:

Πρώτον, η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Σύμφωνα με το γράμμα του και τον ρυθμιστικό σκοπό του πρέπει, κατά την εκτίμηση των επιπτώσεων της προσβαλλομένης απόφασης, να ληφθεί υπόψη ο ανταγωνισμός μεταξύ των πληγνέντων από την καραντίνα κλάδων παραγωγής του λιανικού εμπορίου σε φυσικά καταστήματα και να μην προκριθεί μια προσέγγιση σε επίπεδο επιχειρήσεως περιλαμβάνουσα τους μη πληγνέτες κλάδους παραγωγής. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το επίμαχο καθεστώς ενισχύσεων ευνοώντας πρωτίστως το αμιγώς λιανικό εμπόριο σε φυσικά καταστήματα εις βάρος του λιανικού εμπορίου «πολλαπλών διαύλων», όπως είναι η ανααιρεσείουσα, προκάλεσε σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού τόσο στο λιανικό εμπόριο σε φυσικά καταστήματα όσο και στο ηλεκτρονικό εμπόριο.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τη ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ. Δεν αξιολόγησε το γεγονός ότι το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ αποτελεί διάταξη εισάγουσα εξαίρεση, συνδεδεμένη με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συνεπεία αυτής της εσφαλμένης εκτιμήσεως, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε το γεγονός ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως μη λαμβάνοντας υπόψη, κατά τη διενέργεια του ελέγχου της, τις στρεβλωτικές επιπτώσεις του καθεστώτος ενισχύσεων. Η επιλεκτικότητα της ενισχύσεως λόγω του εφαρμοσθέντος κριτηρίου επιλεξιμότητας «μείωση του κύκλου εργασιών σε επίπεδο επιχειρήσεως» παραβιάζει περαιτέρω την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, δεδομένου ότι η ανααιρεσείουσα υφίσταται άνιση μεταχείριση, μολονότι επλήγη εξίσου από το κλείσιμο επιχειρήσεων στον κλάδο παραγωγής «λιανικό εμπόριο σε φυσικά καταστήματα» όπως και οι δικαιούχοι των ενισχύσεων ανταγωνιστές.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό του προσωρινού πλαισίου της Επιτροπής, επί του οποίου στηρίχθηκε το επίμαχο καθεστώς ενισχύσεων. Το προσωρινό πλαίσιο δεν προϋποθέτει τη διακινδύνευση της βιωσιμότητας των πληγνέντων από τα μέτρα περιορισμού της κυκλοφορίας επιχειρήσεων. Σκοπός των ενισχύσεων δεν είναι η στήριξη επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομική δυσχέρεια, αλλά, αντιθέτως, η προσωρινή στήριξη των πληγνέντων επιχειρήσεων προς εξακολούθηση των δραστηριοτήτων τους στους οικείους κλάδους παραγωγής και η αποφυγή πολυδάπανων και μη αντιστρεψίμων αναδιαρθρώσεων. Συνεπώς, το προσωρινό πλαίσιο δεν επιβάλλει μια προσέγγιση σε επίπεδο επιχειρήσεως, αλλά μια προσέγγιση η οποία δίδει έμφαση στους κλάδους παραγωγής οι οποίοι επλήγησαν από το κλείσιμο επιχειρήσεων.

Τέταρτον, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τη ερμηνεία της κατοχυρούμενης στο άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ αρχής της αναλογικότητας. Το κριτήριο επιλεξιμότητας το οποίο ερείδεται σε μια προσέγγιση σε επίπεδο επιχειρήσεως δεν είναι ούτε πρόσφορο ούτε αναγκαίο, προς επίτευξη του σκοπού του καθεστώτος ενισχύσεων, που είναι η παροχή της δυνατότητας στους κλάδους παραγωγής οι οποίοι επλήγησαν από το κλείσιμο επιχειρήσεων λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού να εξακολουθήσουν των δραστηριοτήτων τους δια της αντισταθμίσεως των ακάλυπτων παγίων εξόδων. Το εφαρμοσθέν κριτήριο της επιλεξιμότητας προκάλεσε σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού, στρέβλωση η οποία δεν είναι πρόσφορη προς επίτευξη του — εσφαλμένου — σκοπού του καθεστώτος ενισχύσεων. Η αναλογικότητα του επίμαχου καθεστώτος ενισχύσεων δεν μπορεί να δικαιολογηθεί μόνον επί τη βάσει της επιταγής της μετά φειδούς χρήσεως κονδυλίων του προϋπολογισμού, αφού μάλιστα οι ενισχύσεις προς κάλυψη των παγίων εξόδων καταβάλλονται στους δικαιούχους εμπόρους λιανικής σε φυσικά καταστήματα ανεξαρτήτως της κερδοφορίας τους και της κεφαλαιοποιήσεώς τους.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Μαρτίου 2023 η FALKE KGaA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο πενταμελές τμήμα) στις 21 Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-306/21, Falke KGaA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση C-127/23 P)

(2023/C 155/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: FALKE KGaA (εκπρόσωπος: R. Velte, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Δεκεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-306/21, Falke κατά Επιτροπής, κατά το μέρος που απέρριψε την προσφυγή (σημείο 1 του διατακτικού) και καταδίκασε την Falke KGaA στα δικαστικά έξοδά της και στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (σημείο 2 του διατακτικού)·
- να αποφανθεί επί της ουσίας και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση· επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να μην αποφανθεί επί της διαφοράς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση ανατρέσεως στηρίζεται σε τέσσερις λόγους:

Πρώτον, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Κατά το γράμμα του και τον ρυθμιστικό σκοπό του πρέπει, κατά την εκτίμηση των επιπτώσεων της προσβαλλομένης αποφάσεως, να ληφθεί υπόψη ο ανταγωνισμός μεταξύ των πληγέντων από την καραντίνα κλάδων παραγωγής του λιανικού εμπορίου σε φυσικά καταστήματα και να μην προκριθεί μια προσέγγιση σε επίπεδο επιχειρήσεως περιλαμβάνουσα τους μη πληγέντες κλάδους παραγωγής. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το επίμαχο καθεστώς ενισχύσεων ευνοώντας πρωτίστως το αμιγώς λιανικό εμπόριο σε φυσικά καταστήματα εις βάρος του λιανικού εμπορίου «πολλαπλών διαύλων», όπως είναι η αναιρεσείουσα, προκάλεσε σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού τόσο στο λιανικό εμπόριο σε φυσικά καταστήματα όσο και στο ηλεκτρονικό εμπόριο.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τη ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ. Δεν αξιολόγησε το γεγονός ότι το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ αποτελεί διάταξη εισάγουσα εξαίρεση, συνδεδεμένη με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συνεπεία αυτής της εσφαλμένης εκτιμήσεως, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε το γεγονός ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως μη λαμβάνοντας υπόψη, κατά τη διενέργεια του ελέγχου της, τις στρεβλωτικές επιπτώσεις του καθεστώτος ενισχύσεων. Η επιλεκτικότητα της ενισχύσεως λόγω του εφαρμοσθέντος κριτηρίου επιλεξιμότητας «μείωση του κύκλου εργασιών σε επίπεδο επιχειρήσεως» παραβιάζει περαιτέρω την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα υφίσταται άνιση μεταχείριση, μολονότι επλήγη εξίσου από το κλείσιμο επιχειρήσεων στον κλάδο παραγωγής «λιανικό εμπόριο σε φυσικά καταστήματα» όπως και οι δικαιούχοι των ενισχύσεων ανταγωνιστές.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό του προσωρινού πλαισίου της Επιτροπής, επί του οποίου στηρίχθηκε το επίμαχο καθεστώς ενισχύσεων. Το προσωρινό πλαίσιο δεν προϋποθέτει τη διακινδύνευση της βιωσιμότητας των πληγισμών από τα μέτρα περιορισμού της κυκλοφορίας επιχειρήσεων. Σκοπός των ενισχύσεων δεν είναι η στήριξη επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομική δυσχέρεια, αλλά, αντιθέτως, η προσωρινή στήριξη των πληγισμών επιχειρήσεων προς εξακολούθηση των δραστηριοτήτων τους στους οικείους κλάδους παραγωγής και η αποφυγή πολυδάπανων και μη αντιστρέψιμων αναδιαρθρώσεων. Συνεπώς, το προσωρινό πλαίσιο δεν επιβάλλει μια προσέγγιση σε επίπεδο επιχειρήσεως, αλλά μια προσέγγιση η οποία δίδει έμφαση στους κλάδους παραγωγής οι οποίοι επλήγησαν από το κλείσιμο επιχειρήσεων.

Τέταρτον, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τη ερμηνεία της κατοχυρούμενης στο άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ αρχής της αναλογικότητας. Το κριτήριο επιλεξιμότητας το οποίο ερείδεται σε μια προσέγγιση σε επίπεδο επιχειρήσεως δεν είναι ούτε πρόσφορο ούτε αναγκαίο, προς επίτευξη του σκοπού του καθεστώτος ενισχύσεων, που είναι η παροχή της δυνατότητας στους κλάδους παραγωγής οι οποίοι επλήγησαν από το κλείσιμο επιχειρήσεων λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού να εξακολουθήσουν των δραστηριοτήτων τους δια της αντισταθμίσεως των ακάλυπτων παγίων εξόδων. Το εφαρμοσθέν κριτήριο της επιλεξιμότητας προκάλεσε σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού, στρέβλωση η οποία δεν είναι πρόσφορη προς επίτευξη του –εσφαλμένου– σκοπού του καθεστώτος ενισχύσεων. Η αναλογικότητα του επίμαχου καθεστώτος ενισχύσεων δεν μπορεί να δικαιολογηθεί μόνον επί τη βάσει της επιταγής της μετά φειδούς χρήσεως κονδυλίων του προϋπολογισμού, αφού μάλιστα οι ενισχύσεις προς κάλυψη των παγίων εξόδων καταβάλλονται στους δικαιούχους εμπούς λιανικής σε φυσικά καταστήματα ανεξαρτήτως της κερδοφορίας τους και της κεφαλαιοποίησής τους.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-147/23)

(2023/C 155/54)

Γλώσσα διαδικασίας: πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Owsiany-Hornung, J. Baquero Cruz)

Καθή: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης ⁽¹⁾ και παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της εν λόγω οδηγίας,
- 2) να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή ποσό αντίστοιχο προς το υψηλότερο από τα δύο ακόλουθα ποσά: i) ποσό ύψους 13 700 ευρώ, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπει η εν λόγω οδηγία έως την ημερομηνία παύσης της παράβασης, ή, σε περίπτωση μη παύσης της παράβασης, έως την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία ii) ελάχιστο κατ' αποκοπή ποσό ύψους 3 836 000 ευρώ,
- 3) σε περίπτωση που η διαπιστωθείσα υπό (1) παράβαση των υποχρεώσεων εξακολουθεί κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία, να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 53 430 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία έως την ημερομηνία συμμόρφωσης της Δημοκρατίας της Πολωνίας προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία, και
- 4) να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου θεσπίζει ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των προσώπων που εργάζονται σε έναν δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό ή που έρχονται σε επαφή με έναν τέτοιο οργανισμό και τα οποία αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε συγκεκριμένους τομείς. Σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνταν για τη συμμόρφωση προς την εν λόγω οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι τα κράτη μέλη ήταν επίσης υποχρεωμένα να ανακοινώσουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Η Επιτροπή απέστειλε στη Δημοκρατία της Πολωνίας προειδοποιητική επιστολή στις 27 Ιανουαρίου 2022. Στις 15 Ιουλίου 2022 η Επιτροπή απέστειλε στη Δημοκρατία της Πολωνίας αιτιολογημένη γνώμη. Εντούτοις, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν έχει ακόμη λάβει μέτρα μεταφοράς ούτε έχει ανακοινώσει τέτοια μέτρα στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ 2019, L 305, σ. 17.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-149/23)

(2023/C 155/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και L. Mantl, Prozessbevollmächtigte)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 (¹) ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας αυτής·
- να υποχρεώσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό αντιστοιχούν στο υψηλότερο ποσό από τα ακόλουθα δύο: (i) ημερήσιο ποσό ύψους 61 600 ευρώ πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών οι οποίες μεσολάβησαν μεταξύ της επομένης της λήξεως της προθεσμίας που ορίζει η οδηγία για τη μεταφορά της στο εσωτερικό δικαιο και της ημερομηνίας τακτοποίησης της παράβασης ή, ελλείψει τακτοποίησης, της ημερομηνίας δημοσίευσης της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση· (ii) ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 17 248 000 ευρώ·
- σε περίπτωση που η παράβαση η οποία διαπιστώθηκε στο σημείο 1 εξακολουθεί να υφίσταται κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση, να υποχρεώσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να καταβάλλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 240 240 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία δημοσίευσης της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία θα έχει συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ότι παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2019/1937, η οποία θεσπίζει ένα αποτελεσματικό σύστημα για την προστασία των προσώπων που εργάζονται σε έναν ιδιωτικό ή δημόσιο οργανισμό ή που έρχονται σε επαφή με τους οργανισμούς αυτούς οσάκις αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε ορισμένους τομείς. Κατά το άρθρο 26, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, τα κράτη μέλη όφειλαν επίσης να ανακοινώσουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των θεσπισθεισών διατάξεων.

Κατά την Επιτροπή, η Γερμανία δεν έχει ακόμη θεσπίσει τα μέτρα με σκοπό μια πλήρη μεταφορά της οδηγίας ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα έχει ανακοινώσει στην Επιτροπή περισσότερους από 13 μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας.

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης (ΕΕ 2019, L 305, σ. 17).

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου**(Υπόθεση C-150/23)**

(2023/C 155/56)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz, F. Blanc και T. Materne)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση με την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 ⁽¹⁾ καθώς και να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της εν λόγω οδηγίας·
- 2) να υποχρεώσει το Λουξεμβούργο να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή ποσό αντίστοιχο προς το υψηλότερο από τα δύο ακόλουθα ποσά: (i) ημερήσιο ποσό 900 ευρώ πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπει η λόγω οδηγία έως την ημερομηνία παύσης της παράβασης, ή, σε περίπτωση μη παύσης της παράβασης, έως την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία·(ii) ελάχιστο κατ' αποκοπή ποσό ύψους 252 000 ευρώ·
- 3) σε περίπτωση που η διαπιστωθείσα υπό (1) παράβαση εξακολουθεί κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία, να υποχρεώσει το Λουξεμβούργο να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 3 150 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία έως την ημερομηνία συμμόρφωσης του Λουξεμβούργου προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία· και
- 4) να καταδικάσει το Λουξεμβούργο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με την Επιτροπή, η οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, θεσπίζει ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των προσώπων που εργάζονται σε έναν ιδιωτικό ή δημόσιο οργανισμό ή που έρχονται σε επαφή με έναν τέτοιο οργανισμό και τα οποία αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε συγκεκριμένους τομείς.

Σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνταν για τη συμμόρφωση προς την οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι τα κράτη μέλη ήταν επίσης υποχρεωμένα να ανακοινώσουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Στις 21 Ιανουαρίου 2022, η Επιτροπή απέστειλε στο Λουξεμβούργο προειδοποιητική επιστολή. Στις 15 Ιουλίου 2022, η Επιτροπή απέστειλε στο Λουξεμβούργο αιτιολογημένη γνώμη. Εντούτοις, το Λουξεμβούργο δεν έχει ακόμη λάβει μέτρα μεταφοράς ούτε έχει ανακοινώσει τέτοια μέτρα στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης (ΕΕ 2019, L 305, σ. 17).

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-152/23)**

(2023/C 155/57)

Γλώσσα διαδικασίας: τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Salyková, J. Baquero Cruz)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης και παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της εν λόγω οδηγίας,
- 2) να υποχρεώσει την Τσεχική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή ποσό αντίστοιχο προς το υψηλότερο από τα δύο ακόλουθα ποσά: i) ποσό ύψους 4 900 ευρώ, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπει η εν λόγω οδηγία έως την ημερομηνία παύσης της παράβασης, ή, σε περίπτωση μη παύσης της παράβασης, έως την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία ii) ελάχιστο κατ' αποκοπή ποσό ύψους 1 372 000 ευρώ,
- 3) σε περίπτωση που η διαπιστωθείσα υπό (1) παράβαση των υποχρεώσεων εξακολουθεί κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία, να υποχρεώσει την Τσεχική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 19 110 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία έως την ημερομηνία συμμόρφωσης της Τσεχικής Δημοκρατίας προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία, και
- 4) να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου θεσπίζει ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των προσώπων που εργάζονται σε έναν δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό ή που έρχονται σε επαφή με έναν τέτοιο οργανισμό και τα οποία αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε συγκεκριμένους τομείς. Σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνταν για τη συμμόρφωση προς την εν λόγω οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι τα κράτη μέλη ήταν επίσης υποχρεωμένα να ανακοινώσουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Η Επιτροπή απέστειλε στην Τσεχική Δημοκρατία προειδοποιητική επιστολή στις 27 Ιανουαρίου 2022. Στις 15 Ιουλίου 2022 η Επιτροπή απέστειλε στην Τσεχική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη. Εντούτοις, η Τσεχική Δημοκρατία δεν έχει ακόμη λάβει μέτρα μεταφοράς ούτε έχει ανακοινώσει τέτοια μέτρα στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ 2019, L 305, σ. 17.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας**(Υπόθεση C-154/23)**

(2023/C 155/58)

Γλώσσα διαδικασίας: εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και L. Maran)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, και παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της εν λόγω οδηγίας,
- 2) να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή ποσό ίσο προς το μεγαλύτερο από τα δύο ακόλουθα ποσά: i) ποσό ύψους 600 ευρώ, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπει η εν λόγω οδηγία έως την ημερομηνία παύσης της παράβασης, ή, σε περίπτωση μη παύσης της παράβασης, έως την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία ii) ελάχιστο κατ' αποκοπή ποσό ύψους 168 000 ευρώ,
- 3) σε περίπτωση που η διαπιστωθείσα υπό (1) παράβαση των υποχρεώσεων εξακολουθεί κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία, να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 2 340 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία έως την ημερομηνία συμμόρφωσης της Δημοκρατίας της Εσθονίας προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία, και
- 4) να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, θεσπίζει ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των προσώπων που εργάζονται σε έναν δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό ή που έρχονται σε επαφή με έναν τέτοιο οργανισμό και τα οποία αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε συγκεκριμένους τομείς.

Σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνταν για τη συμμόρφωση προς την εν λόγω οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι τα κράτη μέλη ήταν επίσης υποχρεωμένα να ανακοινώσουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε ανακοίνωση από τη Δημοκρατία της Εσθονίας σχετικά με τη θέσπιση των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση με την οδηγία, το θεσμικό αυτό όργανο απέστειλε στη Δημοκρατία της Εσθονίας προειδοποιητική επιστολή στις 27 Ιανουαρίου 2022. Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας δεν ανακοίνωσε τη μεταφορά της οδηγίας, στις 15 Ιουλίου 2022 η Επιτροπή απέστειλε στη Δημοκρατία της Εσθονίας αιτιολογημένη γνώμη με την οποία κάλεσε το κράτος μέλος αυτό να λάβει, εντός δύο μηνών από τη διαβίβαση της αιτιολογημένης γνώμης, τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την οδηγία.

Η Δημοκρατία της Εσθονίας δεν έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα για την πλήρη μεταφορά της οδηγίας ούτε έχει ανακοινώσει τέτοια μέτρα στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ 2019, L 305, σ. 17.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-155/23)

(2023/C 155/59)

Γλώσσα διαδικασίας: ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και A. Tokár)

Καθής: Ουγγαρία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- (1) να διαπιστώσει ότι η Ουγγαρία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης ⁽¹⁾, και παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της εν λόγω οδηγίας,
- (2) να υποχρεώσει την Ουγγαρία να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή ποσό αντίστοιχο προς το υψηλότερο από τα δύο ακόλουθα ποσά: i) ημερήσιο ποσό ύψους 3 500 ευρώ, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπει η εν λόγω οδηγία έως την ημερομηνία παύσης της παράβασης, ή, σε περίπτωση μη παύσης της παράβασης, έως την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία ii) ελάχιστο κατ' αποκοπή ποσό ύψους 980 000 ευρώ,
- (3) σε περίπτωση που η διαπιστωθείσα υπό (1) παράβαση εξακολουθεί κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία, να υποχρεώσει την Ουγγαρία να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 13 650 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην παρούσα διαδικασία έως την ημερομηνία συμμόρφωσης της Ουγγαρίας προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία, και
- (4) να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, θεσπίζει ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των προσώπων που εργάζονται σε έναν δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό ή που έρχονται σε επαφή με έναν τέτοιο οργανισμό και τα οποία αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε συγκεκριμένους τομείς. Σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνταν για τη συμμόρφωση προς την εν λόγω οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι τα κράτη μέλη ήταν επίσης υποχρεωμένα να ανακοινώσουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Η Επιτροπή απέστειλε στην Ουγγαρία προειδοποιητική επιστολή στις 27 Ιανουαρίου 2022 και αιτιολογημένη γνώμη στις 22 Ιουλίου 2022. Εντούτοις, η Ουγγαρία δεν έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία ούτε τις έχει ανακοινώσει στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ 2019, L 305, σ. 17.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Sánchez Gavito León κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-100/21) ⁽¹⁾

[Διεθνής Συμβουλευτική Επιτροπή Βάμβακος – Απόφαση (ΕΕ) 2017/876 – Προσωπικό διεθνούς οργανισμού στον οποίο έχει προσχωρήσει η Ένωση – Συμφωνία όσον αφορά τις προϋποθέσεις αποχώρησης της ενάγουσας – Προσφυγή κατά παραλείψεως – Μερική έλλειψη προσκλήσεως προς ενέργεια – Έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης – Απαράδεκτο – Ευθύνη – Αιτιώδης συνάφεια]

(2023/C 155/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Maria del Carmen Sánchez Gavito León (Reston, Virginia, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Veissiere, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Αντωνιάδης, M. Bauer και A. Boggio-Tomasz), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Lilamand και M. Monfort)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή της δυνάμει των άρθρων 265 και 268 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, αφενός, τη διαπίστωση της παράνομης παράλειψης του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθόσον παρέλειψαν παρανόμως να ενεργήσουν κατόπιν της προσκλήσεως που τους απηύθυνε ρητώς η προσφεύγουσα-ενάγουσα, Ισπανίδα υπήκοος και πρώην υπάλληλος της Διεθνούς Συμβουλευτικής Επιτροπής Βάμβακος (ICAC), στην οποία η Ένωση προσχώρησε με την απόφαση (ΕΕ) 2017/876 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2017, σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Διεθνή Συμβουλευτική Επιτροπή Βάμβακος (ICAC) (ΕΕ 2017, L 134, σ. 23) και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της συμπεριφοράς του Συμβουλίου, της Επιτροπής και των υπαλλήλων τους οι οποίοι παρέλειψαν να ενεργήσουν, μολονότι είχαν γνώση της κατάστασης παρενόχλησης σε βάρος της προσφεύγουσας εκ μέρους του εκτελεστικού διευθυντή της ICAC και της μη τήρησης από τον τελευταίο της συμφωνίας σχετικά με τους όρους αποχώρησης της προσφεύγουσας από τη γραμματεία της ICAC, καθώς και λόγω της απουσίας οποιουδήποτε μέσου ένδικης προστασίας το οποίο να επιτρέπει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα να προβάλλει τις αιτιάσεις της.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την María del Carmen Sánchez-Gavito León στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 182 της 10.5.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Βουλγαρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-235/21) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Βουλγαρία – Ενέργειες προώθησης – Έκθεση έρευνας της OLAF – Εκκαθάριση ως προς τη συμμόρφωση – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2023/C 155/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Βουλγαρίας (εκπρόσωποι: T. Mitova και L. Zaharieva)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Koleva, J. Aquilina και A. Sauka)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας ζητεί την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2021/261 της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2021, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2021, L 59, σ. 10), στο μέτρο που ο εν λόγω κανονισμός αφορά ορισμένες από τις δαπάνες που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 263 της 5.7.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Sympatex Technologies κατά EUIPO — Liwe Española (Sympathy Inside)

(Υπόθεση T-372/21) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sympathy Inside – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης INSIDE. – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001] – Έλλειψη μεταβολής του διακριτικού χαρακτήρα}

(2023/C 155/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sympatex Technologies GmbH (Unterföhring, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. Strauß, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Predonzani και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Liwe Española, SA (Puente Tocinos, Ισπανία) (εκπρόσωπος: Á. Pérez Lluna, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 26ης Απριλίου 2021 (υπόθεση R 1777/2018-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Sympatex Technologies GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 329 της 16.8.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Assaad κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-426/21) ⁽¹⁾**(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας – Δέσμευση κεφαλαίων – Σφάλματα εκτιμήσεως – Αναδρομική ισχύς – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Ασφάλεια δικαίου – Δεδικασμένο)**

(2023/C 155/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nizar Assaad (Βηρυτός, Λίβανος) (εκπρόσωποι: M.Lester, KC, G. Martin και C. Enderby Smith, solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Haas και M. Bishop)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή του δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση εκτελεστικής απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2021/751 του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2021, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2021, L 160, σ. 115), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/743 του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2021, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2021, L 160, σ. 1), της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2022/849 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2022, L 148, σ. 52), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2022/840 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, (ΕΕ 2022, L 148, σ. 8), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές τον αφορούν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/751 του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2021, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/743 του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2021, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/849 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/840 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τον Nizar Assaad.
- 2) Διατηρεί σε ισχύ τα αποτελέσματα της απόφασης 2022/849 όσον αφορά τον N. Assaad μέχρι την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως ή, εφόσον ασκηθεί ανáιρεση εντός της προθεσμίας αυτής, μέχρι την απόρριψή της.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 338 της 23.8.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Nestlé κατά EUIPO — The a2 Milk Company (Α 2)(Υπόθεση T-759/21) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα Α 2 – Προγενέστερη διεθνής καταχώριση – Εικονιστικό σήμα THE a2 MILK COMPANY THE a2 MILK COMPANY – Σχετικός λόγος अपараδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2023/C 155/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Jaeger-Lenz και J. Thomsen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Nicolás Gómez και M. Eberl)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: The a2 Milk Company Ltd (Auckland, Νέα Ζηλανδία) (εκπρόσωποι: M. Hawkins, T. Dolde και C. Zimmer, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 15ης Οκτωβρίου 2021 (υπόθεση R 2447/2020-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Société des produits Nestlé SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 37 της 24.1.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — SE κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-763/21) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Πρόσληψη – Πιλοτικό πρόγραμμα της Επιτροπής για την πρόσληψη νέων διοικητικών υπαλλήλων – Απόρριψη της υποψηφιότητας – Όροι επιλεξιμότητας – Κριτήριο επαγγελματικής εμπειρίας με ανώτατο όριο τα τρία έτη – Ίση μεταχείριση – Διάκριση λόγω ηλικίας)

(2023/C 155/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: SE (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Schima, L. Vernier και I. Melo Sampaio)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή που άσκησε βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί αφενός, την ακύρωση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 2021, περί απόρριψης της υποψηφιότητάς του στο πιλοτικό πρόγραμμα για τους νέους επαγγελματίες και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της απόφασης αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον SE στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 73 της 14.2.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — PS κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-65/22) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΤΕπ – Κοινωνική ασφάλιση – Καθεστώς ασφαλίσεως για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες – Ολική μόνιμη αναπηρία – Επαγγελματική προέλευση της ασθένειας – Σύμβαση συναφθείσα με ασφαλιστική εταιρία – Έκταση των υποχρεώσεων τις οποίες εξακολουθεί να υπέχει η ΕΤΕπ)

(2023/C 155/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: PS (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: K. Carr και E. Manoukian, επικουρούμενες από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή του βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και του άρθρου 50α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί, πρώτον, να ακυρωθεί η από 12 Ιουλίου 2021 απόφαση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) κατά το μέρος που απορρίφθηκε το αίτημά του για καταβολή ποσού 233 500 ευρώ λόγω υλικής ζημίας και ηθικής βλάβης, δεύτερον, να υποχρεωθεί η ΕΤΕπ να του καταβάλει αποζημίωση λόγω της επαγγελματικής ασθένειας από την οποία ισχυρίζεται ότι πάσχει και, τρίτον, να υποχρεωθεί η ΕΤΕπ να του καταβάλει το ποσό των 24 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση της προβαλλόμενης ηθικής του βλάβης εξαιτίας της κατάστασης της υγείας του.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον PS στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 128 της 21.3.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Novasol κατά ECHA

(Υπόθεση T-70/22) ⁽¹⁾

(REACH – Οφειλόμενο τέλος για την καταχώριση ουσίας – Μείωση που χορηγείται στις ΜΜΕ – Επαλήθευση από τον ECHA της δήλωσης σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης – Αίτημα προσκομίσεως στοιχείων προς απόδειξη της ιδιότητας ΜΜΕ – Άρνηση παροχής ορισμένων πληροφοριών – Απόφαση με την οποία διατάσσεται η ανάκτηση του μη εισπραχθέντος οφειλόμενου τέλους και με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση – Έννοια της «συνδεδεμένης επιχείρησης» – Σύσταση 2003/361/EK – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2023/C 155/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novasol (Kraainem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: C. Alter και G. Bouton, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: F. Becker, S. Mahoney και M. Heikkilä, επικουρούμενοι από την A. Guillerme, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης SME D (2021) 8531-DC του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), της 25ης Νοεμβρίου 2021, με την οποία ο εν λόγω Οργανισμός διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε προσκομίσει τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να τύχει της μείωσης του τέλους που προβλέπεται για τις μεσαίες επιχειρήσεις και, ως εκ τούτου, της ζητήθηκε να καταβάλει τη διαφορά μεταξύ του ήδη καταβληθέντος ποσού και του τέλους που προβλέπεται για τις μεγάλες επιχειρήσεις, ενώ της επιβλήθηκε και διοικητική επιβάρυνση ύψους 19 900 ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Novasol στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 138 της 28.3.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Kande Murompa κατά Συμβουλίου (Υπόθεση T-90/22) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)

(2023/C 155/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alex Kande Murompa (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Lejeune και B. Driessen)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3), καθόσον οι εν λόγω πράξεις τον αφορούν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Alex Kande Murompa στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 148 της 4.4.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-92/22) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)

(2023/C 155/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gabriel Amisi Kumba (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen και M.-C. Cadilhac)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3), καθόσον οι εν λόγω πράξεις τον αφορούν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Gabriel Amisi Kumba στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 148 της 4.4.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-93/22) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Μεταβολή των πραγματικών και νομικών περιστάσεων βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)

(2023/C 155/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Emmanuel Ramazani Shadary (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Lejeune και B. Driessen)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3), καθόσον οι πράξεις αυτές τον αφορούν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, καθόσον οι εν λόγω πράξεις αφορούν τον Emmanuel Ramazani Shadary.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 148 της 4.4.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Kanyama κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-95/22) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)

(2023/C 155/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Célestin Kanyama (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M.-C. Cadilhac και S. Lejeune)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με την οποία ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3), καθόσον οι εν λόγω πράξεις τον αφορούν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Célestin Kanyama στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 148 της 4.4.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Kampete κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-96/22) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακρόασης – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως και της διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Εξέταση του αν εξακολουθούν να υφίστανται οι πραγματικές και νομικές περιστάσεις βάσει των οποίων ελήφθησαν τα περιοριστικά μέτρα)

(2023/C 155/72)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ilunga Kampete (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen et M.-C. Cadilhac)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με την οποία ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2021 για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3), καθόσον οι εν λόγω πράξεις τον αφορούν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Ilunga Kampete στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 148 της 4.4.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Boshab κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-98/22) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα – Δικαίωμα ακρόασης – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως και διατηρήσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη των περιοριστικών μέτρων)

(2023/C 155/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Évariste Boshab (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Lejeune και B. Driessen)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή του η οποία ερείδεται επί του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2021/2181 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 75), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/2177 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2021, για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2021, L 443, σ. 3), κατά το μέρος που οι ανωτέρω πράξεις τον αφορούν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Évariste Boshab στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 148 της 4.4.2022.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Gönenç κατά EUIPO — Solar
(termorad ALUMINIUM PANEL RADIATOR)**

(Υπόθεση T-172/22) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TERMORAD ALUMINIUM PANEL RADIATOR – Προγενέστερο λεκτικό σήμα Μπενελούξ THERMRAD – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2023/C 155/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Salim Selahaddin Gönenç (Konya, Τουρκία) (εκπρόσωπος: V. Martín Santos, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Solar A/S (Vejen, Δανία) (εκπρόσωπος: L. Elmgård Sørensen, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 18ης Ιανουαρίου 2022 (υπόθεση R 770/2021-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Salim Selahaddin Gönenç φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Solar A/S.

(¹) ΕΕ C 207 της 23.5.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2023 — Prigozhina κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-212/22) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την Ουκρανία – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμοί όσον αφορά την πρόσβαση στο έδαφος των κρατών μελών – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων – Εγγραφή του ονόματος της προσφεύγουσας στον κατάλογο – Οικογένεια προσώπου υπευθύνου για πράξεις οι οποίες υπονομεύουν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας ή τη σταθερότητα ή την ασφάλεια στην Ουκρανία – Έννοια της «σύνδεσης» – Πλάνη εκτιμήσεως)

(2023/C 155/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Violetta Prigozhina (Αγία Πετρούπολη, Ρωσία) (εκπρόσωπος: M. Cessieux, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M.-C. Cadilhac και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση, αφενός της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2022/265 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 42 I, σ. 98), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2022/260 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 42 I, σ. 3), καθόσον με τις ως άνω πράξεις το όνομά της καταχωρίστηκε στους καταλόγους των προσώπων και οντοτήτων οι οποίοι παρατίθενται στο παράρτημα της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2014, L 78, σ. 16), και στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2014, L 78, σ. 6).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/265 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 42 I, σ. 98), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/260 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 42 I, σ. 3), στο μέτρο που το όνομα της Violetta Prigozhina καταχωρίστηκε στους καταλόγους των προσώπων και οντοτήτων οι οποίοι παρατίθενται στο παράρτημα της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ και στο παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Violetta Prigozhina.

⁽¹⁾ ΕΕ C 237 της 20.6.2022.

Διάταξη του Αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 2023 — Telefónica de España κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-170/22 R-RENV)

[Ασφαλιστικά μέτρα – Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Δίκτυο ασφαλών διευρωπαϊκών υπηρεσιών τηλεματικής μεταξύ διοικήσεων (TESTA) – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Έλλειψη *fumus boni juris*]

(2023/C 155/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Telefónica de España, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F. González-Díaz, J. Blanco Carol, δικηγόροι, και P. Stuart, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. André και M. Ilkova)

Παραβαίνουσα υπέρ της καθής: BT Global Services Belgium BV (Machelen, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: V. Dor, A. Lepière και M. Vilain XIII, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την αίτηση που άσκησε δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, η αιτούσα ζητεί, αφενός, την αναστολή εκτελέσεως της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 21ης Ιανουαρίου 2022 σχετικά με την προκήρυξη του διαγωνισμού DIGIT/A 3/PR/2019/010 με τίτλο «Διευρωπαϊκές Υπηρεσίες Τηλεματικής μεταξύ Διοικήσεων (TESTA)», η οποία την ενημερώνει ότι η προσφορά της δεν έγινε δεκτή στο πλαίσιο της διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης και της ανακοινώνει την επικείμενη υπογραφή της σύμβασης με τον επιτυχόντα προσφέροντα και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αναστείλει την υπογραφή της σύμβασης.

Διατακτικό

Ο Αντιπρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 1ης Απριλίου 2022, Telefónica de España κατά Επιτροπής (T-170/22 R).
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2023 — Mazepin κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-743/22 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας – Δέσμευση κεφαλαίων – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – *Fumus boni juris* – Επείγον – Στάθμισμα συμφερόντων)

(2023/C 155/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτών: Nikita Dmitrievich Mazepin (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert και A. Bass, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Rugarz και P. Mahnič)

Αντικείμενο

Με την αίτησή του η οποία ερείδεται επί των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, ο αιτών ζητεί, αφενός, την αναστολή της εκτέλεσής της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2022/1530 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 239, σ. 149), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2022/1529 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 239, σ. 1), και της πράξεως του Συμβουλίου, της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, περί διατηρήσεως του ονόματός του στον κατάλογο προσώπων, οντοτήτων και φορέων τους οποίους αφορούν τα περιοριστικά μέτρα τα οποία προβλέπει η απόφαση 2014/145/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2014, L 78, σ. 16), όπως τροποποιήθηκε, και ο κανονισμός (ΕΕ) 269/2014 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2014, L 78, σ. 6), όπως τροποποιήθηκε, στο μέτρο που οι πράξεις αυτές τον εμποδίζουν να διαπραγματευθεί την πρόσληψή του ως επαγγελματίας οδηγός της Φόρμουλα 1 ή ως οδηγός σε άλλα πρωταθλήματα αγώνων αυτοκινήτων που διεξάγονται επίσης ή μόνον στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και να συμμετέχει στα γκραν πρι, τις δοκιμές, τις προπονήσεις και τις τελικές δοκιμές πριν τους αγώνες της Φόρμουλα 1 και στα λοιπά πρωταθλήματα αγώνων αυτοκινήτων, τους αγώνες, τις δοκιμές, τις προπονήσεις, τις τελικές πριν τον αγώνα δοκιμές που διεξάγονται στο έδαφος της Ένωσης, και, αφετέρου, τη λήψη όλων των ενδεδειγμένων προσωρινών μέτρων τα οποία θα του παράσχουν τη δυνατότητα να διαπραγματευθεί την πρόσληψή του ως επαγγελματίας οδηγός της Φόρμουλα 1 ή ως οδηγός σε άλλα πρωταθλήματα αγώνων αυτοκινήτων που διεξάγονται επίσης ή μόνον στο έδαφος της Ένωσης, να προσληφθεί ως οδηγός από τις ομάδες οι οποίες συμμετέχουν στα εν λόγω πρωταθλήματα καθώς και να ασκήσει τα δικαιώματά και να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από την εν λόγω πρόσληψη, περιλαμβανομένης της συμμετοχής του στα γκραν πρι, τις δοκιμές, τις προπονήσεις, τις τελικές δοκιμές πριν τους αγώνες της Φόρμουλα 1 και στα λοιπά πρωταθλήματα αγώνων αυτοκινήτων, τους αγώνες, τις δοκιμές, τις προπονήσεις, τις τελικές πριν τον αγώνα δοκιμές που διεξάγονται στο έδαφος της Ένωσης.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2022/1530 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2022/1529 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας και της πράξεως του Συμβουλίου, της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, περί διατηρήσεως του ονόματος του Nikita Dmitrievich Mazerin στον κατάλογο προσώπων, οντοτήτων και φορέων τους οποίους αφορούν τα περιοριστικά μέτρα τα οποία προβλέπει η απόφαση 2014/145/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, όπως τροποποιήθηκε, και του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, όπως τροποποιήθηκε, στο μέτρο που το όνομα του N. D. Mazerin διατηρήθηκε στον κατάλογο προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζονται τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα και μόνον στο μέτρο που τούτο παρίσταται αναγκαίο ούτως ώστε να του παρασχεθεί η δυνατότητα να διαπραγματευθεί την πρόσληψή του ως επαγγελματίας οδηγός της Φόρμουλα 1 ή ως οδηγός σε άλλα πρωταθλήματα αγώνων αυτοκινήτων που διεξάγονται επίσης ή μόνον στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και να συμμετέχει στα γκραν πρι, τις δοκιμές, τις προπονήσεις, τις τελικές πριν τον αγώνα δοκιμές της Φόρμουλα 1 και στα λοιπά πρωταθλήματα αγώνων αυτοκινήτων, τους αγώνες, τις δοκιμές, τις προπονήσεις, τις τελικές πριν τους αγώνες δοκιμές που διεξάγονται στο έδαφος της Ένωσης. Προς τούτο, επιτρέπεται στον N. D. Mazerin μόνον, πρώτον, να εισέρχεται στο έδαφος της Ένωσης προκειμένου να διαπραγματευτεί και να συνάψει συμφωνίες με αγωνιστική ομάδα ή με χορηγούς οι οποίοι δεν συνδέονται με τις δραστηριότητες του Dmitry Arkadiyevich Mazerin ούτε με φυσικά ή νομικά πρόσωπα των οποίων το όνομα περιλαμβάνεται στους καταλόγους των παραρτημάτων της απόφασης 2014/145 και του κανονισμού 269/2014, δεύτερον, να εισέρχεται στο έδαφος της Ένωσης προκειμένου να συμμετάσχει ως βασικός ή ανασπληρωματικός οδηγός στα πρωταθλήματα της Φόρμουλα 1 της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου (FIA) ή σε άλλα πρωταθλήματα, σε προπονήσεις, σε δοκιμές ή στις τελικές πριν τον αγώνα δοκιμές, και προκειμένου να επιτύχει την ανανέωση της Σούπερ Αδείας του (Super Licence), τρίτον, να εισέρχεται στο έδαφος της Ένωσης προκειμένου να υποβληθεί στις ιατρικές εξετάσεις οι οποίες επιβάλλονται από την FIA ή από την αγωνιστική ομάδα του, τέτατον, να εισέρχεται στο έδαφος της Ένωσης για να συμμετάσχει σε αγωνιστικές δραστηριότητες, σε δραστηριότητες χορηγίας και προωθήσεως εφόσον του ζητείται από την αγωνιστική ομάδα του ή τους χορηγούς της, πέμπτον, να ανοίγει τραπεζικό λογαριασμό στον οποίον θα μπορούν να του καταβάλλονται ο μισθός, τα πριμ, τα κέρδη της αγωνιστικής ομάδας του και οι οικονομικές συνεισφορές των χορηγών τις οποίες έχει αποδεχθεί η ομάδα του και, έκτον, να χρησιμοποιεί τον τραπεζικό λογαριασμό και τυχόν πιστωτική κάρτα μόνον για την κάλυψη των εξόδων τα οποία παρέχουν τη δυνατότητα σε έναν επαγγελματία οδηγό να ταξιδεύει στο έδαφος της Ένωσης, να διαπραγματευτεί και να συνάψει συμφωνίες με αγωνιστική ομάδα ή με χορηγούς και να συμμετέχει σε πρωταθλήματα, σε γκραν πρι, σε αγώνες, σε προπονήσεις, σε δοκιμές ή στις τελικές πριν τον αγώνα δοκιμές στα κράτη μέλη της Ένωσης.

Σε περίπτωση προσλήψεως του ως οδηγού της Φόρμουλα 1 ή ως οδηγού σε άλλα πρωταθλήματα αγώνων αυτοκινήτων που διεξάγονται επίσης ή μόνον στο έδαφος της Ένωσης, ο N. D. Mazerin πρέπει να αναλάβει την υποχρέωση να τρέχει υπό ουδέτερη σημαία και να υπογράψει τη δέσμευση των οδηγών που απαιτεί η FIA προς τούτο.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2023 –VP κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-83/23)

(2023/C 155/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: VP (εκπρόσωπος: M. Brzozowska, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση αριθ. D 314619 της Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2022, με την οποία διαπιστώνεται ότι ο προσφεύγων υπήρξε αυτουργός ηθικής παρενοχλήσεως εις βάρος διαπιστευμένης κοινοβουλευτικής βοηθού·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως·
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 12α, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται πλείονες περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας για τους υπαλλήλους.

Προσφυγή-αγωγή της 20ής Φεβρουαρίου 2023 — D'Agostino κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-90/23)

(2023/C 155/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Aldo D'Agostino (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. De Siena, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), εκπροσωπούμενης από την Πρόεδρό του Christine Lagarde·

- α) διότι προκάλεσε την κατάρρευση της αξίας των χρηματοοικονομικών τίτλων οι οποίοι ανήκαν στον Aldo D'Agostino, με την επωνυμία SI FTSE.COPERP, με συνολική απώλεια 841 809,34 ευρώ, ίση προς το 99,47 % της συνολικής αξίας του επενδεδυμένου κεφαλαίου ύψους 846 198,90 ευρώ καθότι, στις 12 Μαρτίου 2020, η Christine Lagarde, με την ιδιότητα της Προέδρου της ΕΚΤ, προφέροντας την περίφημη φράση «Δεν είμαστε εδώ για τη μείωση των διαφορών μεταξύ επιτοκίων δανεισμού ("spreads"), δεν είναι αυτή η αποστολή της ΕΚΤ», προκάλεσε σημαντική μείωση της αξίας της τιμής των τίτλων σε όλα τα χρηματιστήρια του κόσμου και δη μείωση κατά 16,92 % στο Χρηματιστήριο του Μιλάνου, ποσοστό το οποίο ουδέποτε έχει καταγραφεί στην ιστορία του εν λόγω θεσμού, και των άλλων χρηματιστηρίων του κόσμου, ανακοινώνοντας σε συνέντευξη τύπου, η οποία μεταδόθηκε σε ολόκληρο τον κόσμο, ότι η ΕΚΤ δεν θα στήριζε πλέον την αξία των τίτλων οι οποίοι έχουν εκδοθεί από χώρες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και, ως εκ τούτου, ανακοινώνοντας τον ριζικό αναπροσανατολισμό της νομισματικής πολιτικής την οποία ακολουθούσε η ΕΚΤ επί του προηγούμενου Προέδρου της, του οποίου η θητεία έληξε τον Νοέμβριο του 2019·
- β) διότι προκάλεσε με την προπεριγραφείσα συμπεριφορά, και συνεπεία της εν λόγω ιλιγγιώδους πτώσεως του δείκτη του Χρηματιστηρίου του Μιλάνου, τη μείωση της αξίας της περιουσίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- γ) διότι προκάλεσε περιουσιακή ζημία ύψους 841 809,34 ευρώ, ως θετική ζημία, και 998 683,90 ευρώ, ως διαφυγόν κέρδος·
- δ) διότι προκάλεσε περιουσιακή ζημία συνολικού ύψους 1 840 493,24 ευρώ·
- ε) διότι προκάλεσε ηθική βλάβη λόγω της ψυχικής οδύνης του ιδίου και της οικογενείας του, λόγω τρώσεως τη τιμής, της φήμης, της προσωπικής και επαγγελματικής υπολήψεως συμποσούμενη σε 1 000 000,00 ευρώ·
- στ) διότι προκάλεσε ζημία λόγω «απώλειας ευκαιρίας».
- να υποχρεώσει την ΕΚΤ, εκπροσωπούμενη από την νυν Πρόεδρό της στην αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας, συνιστάμενης σε θετική ζημία και διαφυγόν κέρδος, στην ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και στην αποκατάσταση της ζημίας που συνδέεται με την «απώλεια ευκαιρίας» υπέρ του προσφεύγοντος-ενάγοντος Aldo D'Agostino, εκτιμώμενων βάσει των κριτηρίων τα οποία μνημονεύονται στα οικεία κεφάλαια και παραγράφους της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής, δια της καταβολής των εξής ποσών:
 - 1 840 493,24 ευρώ προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας·
 - 1 000 000,00 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης·
 - και συνεπώς, στην καταβολή του συνολικού ποσού των 2 840 493,24, ευρώ·
 - ποσού το οποίο θα προσδιορίσει το Γενικό Δικαστήριο, κατά δίκαιη κρίση, προς αποκατάσταση της ζημίας που συνδέεται με την «απώλεια ευκαιρίας»·
 - τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων από τις 12 Μαρτίου 2020, ημερομηνία του ζημιογόνου γεγονότος, και μέχρι την πραγματική επανόρθωση.
 - Επικουρικώς, να αποζημιώσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα υποχρεώνοντας την ΕΚΤ εκπροσωπούμενη από την νυν Πρόεδρό της στην καταβολή, για τις προπεριγραφείσες διάφορες ζημιές, διάφορων ποσών τα οποία θα προσδιορισθούν κατά τη διάρκεια της δίκης, κατά το μέτρο που ήθελε κριθεί εύλογο, και κατόπιν δικαστικής πραγματογνωμοσύνης της οποίας η διενέργεια πρέπει να διαταχθεί από το Γενικό Δικαστήριο, κατά την έννοια του άρθρου 70 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 - Άπαντα δε τα ανωτέρω ποσά, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων από τις 12 Μαρτίου 2020, ημερομηνία του ζημιογόνου γεγονότος, και μέχρι την πραγματική επανόρθωση.
 - Να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται η ευθύνη της ΕΚΤ βάσει του άρθρου 340, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 2043 του ιταλικού Αστικού Κώδικα, για την περιουσιακή ζημία και την ηθική βλάβη την οποία υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται οι αρχές οι οποίες απορρέουν από τη νομολογία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και δη από τις αποφάσεις της 28ης Οκτωβρίου 2021, Vialto Consulting κατά Επιτροπής, C-650/19 P, της 9ης Φεβρουαρίου 2022, QI κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, T-868/16, και της 21ης Ιανουαρίου 2014, Klein κατά Επιτροπής, T-309/10.

Παρατίθενται οι προϋποθέσεις οι οποίες πρέπει να συντρέχουν προκειμένου να στοιχειοθετηθεί η εξωσυμβατική ευθύνη ενός ευρωπαϊκού θεσμικού οργάνου έναντι ενός πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υποστηρίζεται ότι όντως συντρέχουν οι εν λόγω προϋποθέσεις.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του πρωτογενούς και του παράγωγου δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατάχρηση εξουσίας της Προέδρου της.

Προβάλλεται ότι συντρέχει παράβαση η οποία διαπράχθηκε στις 12 Μαρτίου 2020 από την ΕΚΤ, δια της Προέδρου της, των άρθρων 127 ΣΛΕΕ, κεφάλαιο [2], με τίτλο «Νομισματική πολιτική», των άρθρων 3, 10, 11, 12, 13, 38 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, καθώς και του άρθρου 17, σημεία 17.2 και 17.3 του κανονισμού που εκδόθηκε με απόφαση της ΕΚΤ της 19ης Φεβρουαρίου 2004 ⁽¹⁾. Προβάλλεται, δια παραπομπών στη συνημμένη τεχνική έκθεση, η συνδρομή των τριών αναγκαίων προϋποθέσεων προκειμένου να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη της ΕΚΤ και η απουσία συντρεχόντων παραγόντων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προσδιορίζεται ποσοτικά, αιτιολογείται και τεκμηριώνεται η περιουσιακή ζημία, η ηθική βλάβη και η ζημία που συνδέεται με την «απώλεια ευκαιρίας» που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

⁽¹⁾ Απόφαση 2004/257/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 19ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ/2004/2) (ΕΕ 2004, L 80, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση ΕΚΤ/2014/1 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 22ας Ιανουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 95, σ. 56).

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2023 — Stan κατά Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

(Υπόθεση T-103/23)

(2023/C 155/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Victor Constantin Stan (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: A. Șandru, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Εισαγγελία

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση του Μόνιμου Τμήματος της 9ης Δεκεμβρίου 2022 στην ποινική υπόθεση αριθ. 1.000026/2022 που εξετάστηκε από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (στο εξής: απόφαση του Μόνιμου Τμήματος ή προσβαλλόμενη απόφαση), καθώς και τις μεταγενέστερες πράξεις ως παράνομες και αβάσιμες, βάσει των λόγων της παρούσας προσφυγής, και, επικουρικώς, να κηρύξει ανεφάρμοστες τις διατάξεις του Κανονισμού Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας που αντίκεινται στον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του τέταρτου μόνιμου τμήματος εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 10 του κανονισμού 2017/1939, το οποίο προβλέπει ότι το Μόνιμο Τμήμα πρέπει να έχει δύο μόνιμα μέλη πέραν του προέδρου. Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από τμήμα με ένα μόνο μόνιμο μέλος, πέραν του προέδρου, πέραν του Ευρωπαίου Εισαγγελέα που είναι αρμόδιος για την εποπτεία της υπόθεσης, ο οποίος συμμετείχε στη λήψη της απόφασης.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2023 — UY κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-108/23)

(2023/C 155/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: UY (εκπρόσωπος: R. Holzeisen δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει:

- την εκτελεστική απόφαση ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2022, για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου για ανθρώπινη χρήση «Spikevax — Elasmotera» δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της απόφασης C(2021) 94(final) συμπεριλαμβανομένων των μεταγενέστερων τροποποιήσεων και συμπληρώσεων, καθώς και των προγενέστερων εκτελεστικών αποφάσεων τις οποίες προϋπέθετε η εν λόγω απόφαση·
- την οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση ⁽²⁾, όσον αφορά τα φαρμακευτικά προϊόντα προηγμένης θεραπείας — παράρτημα I, μέρος IV, σημείο 2.1, τελευταία περίοδος·
- την οδηγία 2009/120/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα φαρμακευτικά προϊόντα προηγμένης θεραπείας ⁽³⁾ — παράρτημα το οποίο αφορά το μέρος IV, σημείο 2.1, τελευταία περίοδος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Σοβαρότατη παράβαση των άρθρων 8, 11, 26, 54, 58, 59, 86 επ., 101 επ., παράρτημα I, μέρος I, μέρος III, μέρος IV, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, των άρθρων 3 έως 7, 10α, 12, 14-α του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 ⁽⁴⁾, καθώς και της διακηρύξεως των Ηνωμένων Εθνών για το ανθρώπινο γονιδίωμα και τα ανθρώπινα δικαιώματα δια της καταστρατηγήσεως των υψηλών προτύπων ελέγχου τα οποία προβλέπονται για τα φάρμακα γονιδιακής θεραπείας

— Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, αποκλείσθηκε η εφαρμογή των προβλεπόμενων για τα φάρμακα προηγμένων θεραπειών διατάξεων περί αδειοδότησεως, μολοντί οι οικείες ουσίες, οι οποίες έχουν δηλωθεί ως εμβόλια κατά λοιμωδών νόσων, αντιστοιχούν στην πράξη σε προϊόντα γονιδιακής θεραπείας.

— Δεν μετέσχε εν πάση περιπτώσει στη διαδικασία περί αδειοδότησεως η επιτροπή του EMA για τα φάρμακα προηγμένων θεραπειών, όπερ απαιτείτο αποκλειστικώς και μόνον λόγω του σχεδιασμού και του τρόπου δράσεως της ουσίας επί τη βάση της γενετικής μηχανικής, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού της ως φαρμάκου γονιδιακής θεραπείας.

— Δεν τηρήθηκαν εν πάση περιπτώσει οι προϋποθέσεις περί αδειοδότησεως οι οποίες προβλέπονται για τα στηριζόμενα σε γονιδιακή τεχνολογία εμβόλια.

2. Δεύτερος λόγος: Σοβαρότατη παράβαση των άρθρων 8, 11, 26, 54, 58, 59, 86 επ., 101 επ., παράρτημα I, μέρος I, μέρος III, μέρος IV, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, των άρθρων 3 έως 7, 10α, 12, 14, 14α, 20, 20α, 25α, 57, 81, 84α του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 και των άρθρων 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 507/2006 ⁽⁵⁾

Η κατ' αρχάς υπό όρους και μόνον αδειοδότηση του Spikevax (Moderna) μετετράπη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατόπιν συστάσεως της Επιτροπής Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση (CHMP) του EMA, παρά την ανυπαρξία των πλέον βασικών μελετών, σε μη υποκείμενη πλέον σε όρους αδειοδότηση ήτοι σε αδειοδότηση μη υποκείμενη σε ειδικές υποχρεώσεις.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του κανονισμού (ΕΕ) 536/2014 ⁽⁶⁾

Από το 2021 και εφεξής διεξάγεται επί του συνολικού πληθυσμού της ΕΕ ένα παράνομο φαρμακολογικό πείραμα γενετικής τεχνικής το οποίο είναι ποινικώς κολάσιμο.

4. Τέταρτος λόγος: Ακυρότητα των προσβληθεισών εκτελεστικών αποφάσεων λόγω καταχρήσεως και παραβάσεως του κανονισμού (ΕΚ) 507/2006
5. Πέμπτος λόγος: Ακυρότητα των προσβληθεισών εκτελεστικών αποφάσεων λόγω σοβαρότατης παραβάσεως των άρθρων 168 και 169 ΣΛΕΕ καθώς και των άρθρων 3, 35 και 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) C(2022)7163 (final).

(²) ΕΕ 2001, L 311, σ. 67.

(³) ΕΕ 2009, L 242, σ. 3.

(⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004 για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 136, σ. 1).

(⁵) Κανονισμός (ΕΚ) 507/2006 της Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 2006, για την άδεια κυκλοφορίας υπό αίρεση φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2006, L 92, σ. 6).

(⁶) Κανονισμός (ΕΕ) 536/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τις κλινικές δοκιμές φαρμάκων που προορίζονται για τον άνθρωπο και για την κατάργηση της οδηγίας 2001/20/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 158, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2023 — ΥΥ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-109/23)

(2023/C 155/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΥΥ (εκπρόσωπος: R. Holzeisen, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο την ακύρωση:

- της εκτελεστικής απόφασης (¹) της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 2022, για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για το φάρμακο για ανθρώπινη χρήση «Comirnaty — τοξίναμεράνη, Εμβόλιο mRNA COVID-19 (τροποποιημένων νουκλεοσιδίων)» και για την κατάργηση της απόφασης C(2020) 9598 (final), συμπεριλαμβανομένων των μεταγενέστερων τροποποιήσεων και συμπληρώσεων, καθώς και των προγενέστερων εκτελεστικών αποφάσεων που προϋποτίθενται βάσει της εν λόγω απόφασης·
- της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (²), όσον αφορά τα φαρμακευτικά προϊόντα προηγμένης θεραπείας — παράρτημα I, μέρος IV, σημείο 2.1., τελευταία περίοδος·
- της οδηγίας 2009/120/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα φαρμακευτικά προϊόντα προηγμένης θεραπείας (³) — παράρτημα σχετικό με το μέρος IV, σημείο 2.1., τελευταία περίοδος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

- Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ιδιαίτερα σοβαρή παράβαση των άρθρων 8, 11, 26, 54, 58, 59, 86 επ., 101 επ., του παραρτήματος I, μέρος I, μέρος III, μέρος IV, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, των άρθρων 3 έως 7, 10α, 12, 14α, του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 (⁴), καθώς και της Διακήρυξης των Ηνωμένων Εθνών για το ανθρώπινο γονιδίωμα και τα ανθρώπινα δικαιώματα, λόγω καταστρατήγησης των υψηλών προτύπων που προβλέπονται για τις δοκιμές φαρμακευτικών προϊόντων γονιδιακής θεραπείας.
 - Κατά τον προσφεύγοντα, αποκλείεται η εφαρμογή των κανόνων χορήγησης άδειας που προβλέπονται για τα φαρμακευτικά προϊόντα προηγμένης θεραπείας, ενώ οι επίμαχες ουσίες, οι οποίες έχουν δηλωθεί ως εμβόλια κατά λοιμωδών νόσων, στην πραγματικότητα αντιστοιχούν σε φαρμακευτικά προϊόντα γονιδιακής θεραπείας.

- Η διαδικασία χορήγησης άδειας διεξήχθη, εν πάση περιπτώσει, χωρίς τη μεσολάβηση της ειδικής επιτροπής του EMA για τις προηγμένες θεραπείες, η οποία είναι αναγκαία λόγω και μόνον της γονιδιακής τεχνολογίας κατά την παρασκευή της ουσίας και του τρόπου δράσης της τελευταίας, ανεξαρτήτως του αν η ουσία είναι ταξινομημένη ως προϊόν γονιδιακής θεραπείας.
- Εν πάση περιπτώσει, παραβιάστηκαν οι όροι χορήγησης άδειας οι οποίοι προβλέπονται για τα εμβόλια που βασίζονται στη γονιδιακή τεχνολογία.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ιδιαίτερα σοβαρή παράβαση των άρθρων 8, 11, 26, 54, 58, 59, 86 επ., 101 επ., του παραρτήματος I, μέρος I, μέρος III, μέρος IV, της οδηγίας 2001/83/EK, των άρθρων 3 έως 7, 10α, 12, 14, 14α, 20, 20α, 25α, 57, 81, 84α του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 και των άρθρων 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 507/2006 ⁽⁵⁾.
- Η άδεια κυκλοφορίας του Comirnaty (BioNTech), η οποία αρχικώς είχε χορηγηθεί μόνον υπό αίρεση, μετατράπηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατόπιν συστάσεως της Επιτροπής Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση (CHMP) του EMA, σε άδεια κυκλοφορίας μη τελούσα πλέον υπό αίρεση, ήτοι άδεια κυκλοφορίας χωρίς συγκεκριμένους όρους, παρά την παράλειψη βασικότατων μελετών.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του κανονισμού (ΕΕ) 536/2014 ⁽⁶⁾.
- Από το 2021, διεξάγεται στο σύνολο του πληθυσμού της ΕΕ ένα παράνομο φαρμακολογικό πείραμα γονιδιακής τεχνολογίας το οποίο εμπίπτει στον τομέα του ποινικού δικαίου.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται η ακυρότητα των προσβαλλόμενων εκτελεστικών αποφάσεων λόγω κατάχρησης και παράβασης του κανονισμού (ΕΚ) 507/2006.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται η ακυρότητα των προσβαλλόμενων εκτελεστικών αποφάσεων λόγω σοβαρής παράβασης των άρθρων 168 και 169 ΣΛΕΕ καθώς και των άρθρων 3, 35 και 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

⁽¹⁾ C(2022)7342 (final).

⁽²⁾ ΕΕ 2001, L 311, σ. 67.

⁽³⁾ ΕΕ 2009, L 242, σ. 3.

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 136, σ. 1).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 507/2006 της Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 2006, για την άδεια κυκλοφορίας υπό αίρεση φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2006, L 92, σ. 6).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 536/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τις κλινικές δοκιμές φαρμάκων που προορίζονται για τον άνθρωπο και για την κατάργηση της οδηγίας 2001/20/EK (ΕΕ 2014, L 158, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2023 — Insider κατά EUIPO — Alaj (in Insajderi)

(Υπόθεση T-119/23)

(2023/C 155/83)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Insider LLC (Πρίστινα, Δημοκρατία του Κοσόβου) (εκπρόσωπος: M. Ketler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Florim Alaj (Zug, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης in Insajderi — Υπ' αριθ. 18 255 587 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 1152/2022-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παραβίαση διαδικαστικών κανόνων όσον αφορά τις διαδικασίες ενώπιον του EUIPO·
- Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2023 — UZ κατά Επιτροπής και ECHA

(Υπόθεση T-121/23)

(2023/C 155/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: UZ (εκπρόσωποι: H. Estreicher, A. Bartl και M. Escorneboueu, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (grow.f.1(2022)9602146) της 21ης Δεκεμβρίου 2022 και τη συνημμένη έκθεση του ECHA σχετικά με την απόρριψη της αιτήσεως της Concawe, ενεργούσας εξ ονόματος των μελών της (συμπεριλαμβανομένου του προσφεύγοντος), για επανεξέταση της καταχώρισης της ουσίας φαινανθρενίου ως ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία·
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν έδωσε εντολή στον ECHA να καταρτίσει φάκελο για την επαναξιολόγηση της καταχώρισης του φαινανθρενίου στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών, παρά το γεγονός ότι τόσο η φύση των νέων πληροφοριών όσο και η έκθεση του ECHA έδειχναν ότι οι νέες πληροφορίες ήταν σχετικές με την επαναξιολόγηση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι οι καθών ενήργησαν *ultra vires* ή/και κατά παράβαση του άρθρου 59 REACH καθόσον προέβρισαν σε οριστική επαναξιολόγηση της διαγραφής του φαινανθρενίου από τον κατάλογο, αντί να περιορίσουν την αξιολόγησή τους στο ζήτημα κατά πόσον οι νέες πληροφορίες είναι αξιόπιστες και σχετικές με την επαναξιολόγηση.

Προσφυγή της 6ης Μαρτίου 2023 — Ege İhracatçıları Birliği κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-122/23)

(2023/C 155/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ege İhracatçıları Birliği (Konak, Τουρκία), Akdeniz İhracatçıları Birliği (Yenişehir, Τουρκία), İstanbul İhracatçıları Birliği (Yenibosna, Τουρκία), Doğu Karadeniz İhracatçıları Birliği (Ortahisar, Τουρκία), Denizli İhracatçıları Birliği (Pamukkale, Τουρκία), Abalıoğlu Balık ve Gıda Ürünleri AŞ (Honaz, Τουρκία), Bağcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi Sanayi ve Ticaret AŞ (Köyceğiz, Τουρκία), Ertuğ Balık Üretim Tesisi Gıda ve Tarım İşletmeleri Sanayi ve Ticaret AŞ (Bornova, Τουρκία), Gümüşdoğa Su Ürünleri Üretim İhracat ve İthalat AŞ (Milas, Τουρκία), Kemal Balıkçılık İhracat Limited Şirketi (Sancaktepe, Τουρκία), Kılıç Deniz Ürünleri Üretimi İhracat ve İthalat AŞ (Bodrum, Τουρκία), Kuzuoglu Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret AŞ (Merkez, Τουρκία), Liman Entegre Balıkçılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Maltepe, Τουρκία), More Su Ürünleri Ticaret AŞ (Bornova, Τουρκία), Ömer Yavuz Balıkçılık Su Ürünleri ve Ticaret Limited Şirketi (Merkez, Τουρκία), Özpекler İnşaat Taahhüt Dayanıklı Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Merkezefendi, Τουρκία), Premier Kültür Balıkçılığı Yatırım ve Pazarlama AŞ (Maltepe, Τουρκία), Selina Balık İşleme Tesisi İthalat İhracat Ticaret AŞ (Seydikemer, Τουρκία), Uluturhan Balıkçılık Turizm Ticaret Limited Şirketi (Dinar, Τουρκία), Yavuzlar Otomotiv Balıkçılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Pamukkale, Τουρκία) (εκπρόσωποι: G. Coppo και A. Scalini, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή**Αιτήματα**

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/2390 της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2022, για την τροποποίηση του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων ιριδιζουσών πεστροφών καταγωγής Τουρκίας με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/823 κατόπιν μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (προσβαλλόμενος κανονισμός), καθόσον αφορά τους προσφεύγοντες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 1, παράγραφος 1, το άρθρο 3, παράγραφος 2, και τα άρθρα 5 και 7 του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή δεν διεξήγαγε ανάλυση μετακύλισης του πλεονεκτήματος όσον αφορά την επιδότηση ανά kg αγορασθείσας πέστροφας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 22, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού καθόσον η Επιτροπή εφάρμοσε νέα μέθοδο για τον προσδιορισμό του ποσού της επιδότησης ανά kg αγορασθείσας πέστροφας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 1, παράγραφος 1, το άρθρο 3, παράγραφος 2, και τα άρθρα 5 και 7 του βασικού κανονισμού λόγω των προδήλων σφαλμάτων της Επιτροπής κατά τον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης ανά kg αγορασθείσας πέστροφας.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 22, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού καθόσον η Επιτροπή συμπεριέλαβε πέστροφες μεγάλου μεγέθους στον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης ανά kg αγορασθείσας πέστροφας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 1, παράγραφος 1, το άρθρο 3, παράγραφος 2, και τα άρθρα 5 και 7 του βασικού κανονισμού καθόσον η Επιτροπή συμπεριέλαβε πέστροφες μεγάλου μεγέθους στον υπολογισμό του ποσού της επιδότησης ανά kg αγορασθείσας πέστροφας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού καθόσον η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ορισμένα δάνεια που εξαρτώνται από την επίτευξη εξαγωγικής επίδοσης και τα οποία χορηγήθηκαν στην Gümüşdoğa από ιδιωτικές τράπεζες πρέπει να θεωρηθούν ότι προέρχονται από την Τουρκική Κυβέρνηση.

7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι ο βασικός κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 5 και το άρθρο 7, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού λόγω προδήλων σφαλμάτων της Επιτροπής κατά τον υπολογισμό του περιθωρίου επιδότησης της Gümüsdöğä.

(¹) ΕΕ 2022, L 316, σ. 52.

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — VC κατά EU-OSHA

(Υπόθεση T-126/23)

(2023/C 155/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: VC (εκπρόσωποι: J. Rodríguez Cárcamo και S. Centeno Huerta, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία (EU-OSHA)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση 2023/01, της 18ης Ιανουαρίου 2023, του προσωρινού εκτελεστικού διευθυντή του EU-OSHA, σχετικά με τον αποκλεισμό της Deloitte Consulting από τη συμμετοχή σε διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων, επιχορηγήσεις, βραβεία, ανάθεση συμβάσεων και χρηματοδοτικά μέσα που καλύπτονται από τον γενικό προϋπολογισμό της ΕΕ, καθώς και από τη συμμετοχή σε διαδικασίες ανάθεσης συμβάσεων που καλύπτονται από το ETA βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1877 (¹) του Συμβουλίου,
- επικουρικώς, δυνάμει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ και του άρθρου 143, παράγραφος 9, του κανονισμού 2018/1046 (²) (δημοσιονομικός κανονισμός), να αντικαταστήσει το μέτρο του αποκλεισμού με οικονομική κύρωση και/ή να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης απόφασης σχετικά με το μέτρο δημοσίευσης,
- να καταδικάσει τον EU-OSHA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, του κανονισμού 966/2012 (³), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2015/1929 (⁴) (στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016), σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αξία του κράτους δικαίου, που διακηρύσσεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Επισημαίνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση περί αναστολής εκτελέσεως που εξέδωσε η αρμόδια εθνική δικαστική αρχή.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 7, στοιχείο α', του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016 (που αντιστοιχεί στο άρθρο 136, παράγραφος 6, στοιχείο α', του δημοσιονομικού κανονισμού), και σοβαρή πλάνη εκτιμήσεως. Τονίζεται ότι ο αρμόδιος διατάκτης, λόγω της σοβαρής πλάνης εκτιμήσεως, έκρινε ότι τα διορθωτικά μέτρα που έλαβε ο προσφεύγων δεν αρκούσαν προκειμένου να μην εφαρμοστεί το μέτρο αποκλεισμού.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του περιεχομένου του άρθρου 106, παράγραφοι 3 και 7, στοιχεία α' και δ', του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016, σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον ο αρμόδιος διατάκτης υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 140, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού (που αντιστοιχεί στο άρθρο 106, παράγραφος 16, του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016), του άρθρου 140, παράγραφος 2, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού (που αντιστοιχεί στο άρθρο 106, παράγραφος 17, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016) και του άρθρου 136, παράγραφος 3, του δημοσιονομικού κανονισμού, λόγω έλλειψης αιτιολογίας της απόφασης περί δημοσίευσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 13, στοιχείο α', του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016. Επισημαίνεται ότι ο αρμόδιος διατάκτης δεν εξέτασε την επιβολή χρηματικής κύρωσης ως μέτρο εναλλακτικό της απόφασης περί αποκλεισμού και, ως εκ τούτου, η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω έλλειψης αιτιολογίας. Εν πάση περιπτώσει, ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο, σε περίπτωση που αποφασίσει να μην ακυρώσει στο σύνολό της την προσβαλλόμενη απόφαση, να αντικαταστήσει το μέτρο αποκλεισμού με κύρωση η οποία θα είναι εύλογη, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων περιστάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ και το άρθρο 143, παράγραφος 9, του δημοσιονομικού κανονισμού.

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1877 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τον δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο 11ο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/323 (ΕΕ 2018, L 307, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/1929 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2015, L 286, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — eClear κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-127/23)

(2023/C 155/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: eClear AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Thomas, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση, της 4ης Ιανουαρίου 2023, περί απορρίψεως της από 14 Σεπτεμβρίου 2022 αιτήσεως της προσφεύγουσας για την παροχή πρόσβασης σε έγγραφα της Επιτροπής —αριθμός φακέλου: GESTDEM 2022/5489—, με την οποία ζητεί πρόσβαση σε όλες τις αποφάσεις που αφορούν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες και έχουν ληφθεί από το 2004 και εντεύθεν·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 (¹)

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι σχετικές με δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες αποφάσεις στις οποίες ζητείται πρόσβαση συνιστούν έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001.
- Φρονεί ότι η Επιτροπή, στην απόφασή της επί της αρχικής αιτήσεως, δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, κατά το παρελθόν, είχαν διαβιβαστεί στην προσφεύγουσα αποφάσεις οι οποίες αφορούσαν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες και ενέπιπταν όλες στην έννοια του εγγράφου κατά τον κανονισμό 1049/2001.

- Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι δεν συνιστούν έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001 οι σχετικές με δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες αποφάσεις οι οποίες δεν ισχύουν πλέον και δεν διατίθενται πια στο κοινό διαδικτυακά. Κατά την προσφεύγουσα, η τράπεζα δεδομένων για τις δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες συνιστά, στο σύνολό της, έγγραφο στο οποίο μπορεί να της παρασχεθεί πρόσβαση.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου, ακόμη και οι ατομικές αποφάσεις οι οποίες αφορούν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες συνιστούν έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001, διότι τα μέλη του διοικητικού προσώπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σε θέση να τις συμβουλευθούν μέσω των εργαλείων που έχουν στη διάθεσή τους.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [στο εξής: Χάρτης].
- Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, εάν η τράπεζα δεδομένων για τις δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες διαμορφωνόταν με τέτοιο τρόπο ώστε να μην εμπίπτουν πλέον στην έννοια του εγγράφου κατά τον κανονισμό 1049/2001 όσες αποφάσεις δεν ισχύουν πλέον, θα συνέτρεχε παράβαση του άρθρου 42 του Χάρτη και η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να προβάλει το επιχείρημα αυτό.
 - Κατά την προσφεύγουσα, συνιστούν αναμφίβολα έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001 οι σχετικές με δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες αποφάσεις οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν και είναι προσβάσιμες μέσω της τράπεζας δεδομένων.
 - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εάν συγκεκριμένη συμπεριφορά θεσμικού οργάνου της Ένωσης –εν προκειμένω, ο τρόπος προγραμματισμού τράπεζας δεδομένων– είχε ως αποτέλεσμα να εξαιρούνται ορισμένα έγγραφα από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001, θα συνέτρεχε προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα. Κατ' αυτήν, η προσβολή θα έπρεπε να εκτιμάται υπό το πρίσμα του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.
 - Κατά την προσφεύγουσα, δεν προκύπτει εν προκειμένω υπό ποια νομική βάση θα μπορούσε να επιτρέπεται στην Επιτροπή να εξαιρεί τις αποφάσεις που αφορούν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες από το πεδίο εφαρμογής του Χάρτη μόλις παρέλθει η διάρκεια της ισχύος τους.
 - Κατά την προσφεύγουσα, δεν είναι επίσης εμφανές ποιοι λόγοι δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν επέμβαση στο δικαίωμα το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 42 του Χάρτη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43)..

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — Meta Platforms Ireland κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων

(Υπόθεση T-128/23)

(2023/C 155/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meta Platforms Ireland Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: H.-G. Kamann, F. Louis, M. Braun και A. Vallery, δικηγόροι, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan και D. Breatnach, Solicitors, D. McGrath, E. Egan McGrath και H. Godfrey, Barristers)

Καθού: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (ΕΣΔΠ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της ή, επικουρικώς, κατά τα κρίσιμα σημεία της, τη δεσμευτική απόφαση του ΕΣΔΠ, επί της διαφοράς που υποβλήθηκε από την ιρλανδική αρχή προστασίας δεδομένων σχετικά με τη Meta Platforms Ireland Limited και την υπηρεσία Instagram (άρθρο 65 του ΓΚΠΔ), που εξεδόθη στις 5 Δεκεμβρίου 2022, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ υπερέβη την κατά το άρθρο 65 του ΓΚΠΑ αρμοδιότητά του.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ΓΚΠΑ καθόσον ερμήνευσε υπερβολικά στενά την έννοια της συμβατικής αναγκαιότητας και εφάρμοσε το εν λόγω εσφαλμένο νομικό κριτήριο στο πλαίσιο μη ορθής ερμηνείας των όρων χρήσης της Meta Ireland.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ προσέβαλε το δικαίωμα χρηστής διοίκησης, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ δεν λειτούργησε ως αμερόληπτο όργανο.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ παρέβη το άρθρο 83 του ΓΚΠΑ και πλείονες βασικές αρχές που διέπουν τον καθορισμό των προστίμων βάσει του ΓΚΠΑ.

**Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — Meta Platforms Ireland κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας
Δεδομένων**

(Υπόθεση T-129/23)

(2023/C 155/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meta Platforms Ireland Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: H. Kamann, F. Louis, M. Braun και A. Vallery, δικηγόροι, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan και D. Breatnach, Solicitors, D. McGrath, E. Egan McGrath και H. Godfrey, Barristers)

Καθού: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (ΕΣΠΑ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της ή, επικουρικώς, κατά τα κρίσιμα σημεία της, τη δεσμευτική απόφαση 3/2022 του ΕΣΠΑ, επί της διαφοράς που υποβλήθηκε από την ιρλανδική αρχή προστασίας δεδομένων σχετικά με τη Meta Platforms Ireland Limited και την υπηρεσία Facebook (άρθρο 65 του ΓΚΠΑ), που εξεδόθη στις 5 Δεκεμβρίου 2022, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ υπερέβη την κατά το άρθρο 65 του ΓΚΠΑ αρμοδιότητά του.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ΓΚΠΑ καθόσον ερμήνευσε υπερβολικά στενά την έννοια της συμβατικής αναγκαιότητας και εφάρμοσε το εν λόγω εσφαλμένο νομικό κριτήριο στο πλαίσιο μη ορθής ερμηνείας των όρων χρήσης της Meta Ireland.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το EDPB προσέβαλε το δικαίωμα χρηστής διοίκησης όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ δεν λειτούργησε ως αμερόληπτο όργανο.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το ΕΣΠΑ παρέβη το άρθρο 83 ΓΚΠΑ και πλείονες βασικές αρχές που διέπουν τον καθορισμό των προστίμων βάσει του ΓΚΠΑ.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2023 — Nike Innovate κατά EUIPO — Puma (FOOTWARE)

(Υπόθεση T-130/23)

(2023/C 155/90)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nike Innovate CV (Beaverton, Oregon, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: J.-C. Rebling, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης FOOTWARE — Υπ' αριθ. 18 035 847 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιανουαρίου 2023 στην υπόθεση R 2173/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων του EUIPO σχετικά με τη διατήρηση της καταχώρισης στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών παρέβη και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθόσον προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της φύσης του κατάλληλου χαρακτηριστικού που μπορεί να εμπίπτει στην εν λόγω διάταξη·
- Το τμήμα προσφυγών παρέβη και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τους διάφορους τρόπους με τους οποίους το σήμα θα γινόταν αντιληπτό σε σχέση με το ευρύ πεδίο των προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτονται από την καταχώριση·
- Το τμήμα προσφυγών παρέβη και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθόσον δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τον τρόπο με τον οποίο το σήμα θα γινόταν αντιληπτό σε σχέση με τα προϊόντα από διαφορετικές ομάδες καταναλωτών που κατέχουν διαφορετικά επίπεδα γνώσης της αγγλικής γλώσσας καθώς και τον τρόπο με τον οποίο η γλωσσική κατανόηση θα επηρέαζε την αντίληψή τους για το σήμα·
- Το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και παρέβη το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·

— Το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2023 — Αίτανα κατά EUIPO

(Υπόθεση T-355/22) ⁽¹⁾

(2023/C 155/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 303 της 8.8.2022.

